70STE JAARGANG No. 8752 ZATERDAG 20 JUNI 1953

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Directie: J. F. L. Stolwijk en J. A. M. Hart
Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)
Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Spionnage-affaire eindigde in de dood

Rosenbergs na verbeten gevecht met het recht op electrische stoel

Geheimen meegenomen in het graf

New York. — Gisteravond om acht uur Cur. tijd zijn de Rosenbergs terechtgesteld, nadat de executie tot viermaal toe was uitgesteld. Om 4 minuten over acht werd Julius Rosenberg op de electrische stoel geplaatst en na drie schokken verloor hij het leven. Zeven minuten later volgde zijn vrouw Ethel, die na 5 schokken tot haar einde kwam.

Het laatste uitstel van executie in deze veel bewogen spionnage-affaire vond plaats op grond van een bevel van rechter Douglas, dat echter gisteren door het Hooggerechtshof met 6 tegen 3 stemmen werd vernietigd. De rechters Hugo Black en Felix Frankfurter deelden het standpunt van Douglas.

Hierna deed de verdediger Bloch van de Rosenbergs nog een hartstochtelijk beroep op president Eisenhower om gratie maar reeds binnen een half uur deelde het Witte Huis mede, dat het verzoek was afgewezen. „Wanneer de vijanden van de democratie schuldig worden bevonden aan een zo afschuwelijke misdaad en de gevolgde procedure is geheel juist, dan kunnen slechts de meest buitengewone omstandigheden en tussenkomst van de uitvoerende macht wettigen" — aldus de mededeling van de president.

Ook een laatste poging van Bloch, vier uur voor het tijdstip van de executie, bij rechter Burton was zonder succes. Daarna gaven de raadslieden van de Rosenbergs hun pogingen op.

Laatste onderhoud

Toen de Rosenbergs hoorden dat hun verzoek om gratie was afgewezen verzochten zij elkaar te mogen zien. Gedurende twee uur mochten zij, gescheiden door traliewerk, met elkaar spreken. Volgens een bewaker toonden zij geen enkele emotie.

Twee uur voor de executie kwam David Rosenberg afscheid nemen van zijn broer.

Enige tijd tevoren had rabbijn Irving Koslowe de veroordeelden bezocht om geestelijke bijstand te verlenen.

De Rosenbergs zijn de eerste burgers, die in de Verenigde Staten terecht zijn gesteld wegens spionnage.

Laatste gang

Mevrouw Rosenberg werd op haar gang naar de dodenkamer begeleid door de directrice van de gevangenis, mevrouw Evans en een telefoniste. Diep ontroerd keerde mevrouw Evans zich om en verliet de kamer toen mevrouw Rosenberg met een kus afscheid van haar nam, voordat zij op de stoel werd gezet. In de dodenkamer bevonden zich tien getuigen, o.w. drie journalisten.

Kort voordat Julius Rosenberg de kamer werd binnengeleid klonk van uit de gang de stem van Rabbi Koslowe, die regels uit psalm 23 zeide: „De Heere is mijn Herder, mij zal niets ontbreken. Al ging ik ook in het dal der schaduwe des doods, ik zoude geen kwaad vrezen".

De rabbi ging ook mevrouw Rosenberg voor tot de kamer, ditmaal met aanhalingen uit psalm 15: „Heere wie zal verkeren in Uw tent".

Mevrouw Rosenberg is 37 jaar oud geworden, haar echtgenoot 35.

— De 6-jarige Robert Rosenberg wist vandaag niet, dat zijn ouders, Julius en Ethel Rosenberg, gisteravond op de electrische stoel in Sing Sing zijn gestorven. Roberts oudere broer, de 10-jarige Michael, kwam toevallig te weten, dat zij zouden terechtgesteld. Hij sloeg een baseball-wedstrijd op de televisie gade, toen de omroeper de uitzending onderbrak om mede te delen, dat het echtpaar Rosenberg even voor de Joodse Sabbat aanving op de electrische stoel zou sterven.

Michael en Robert logeren bij het echtpaar Bernard Bach te Toms River in New Jersey. Mevrouw Bach verzocht Michael zijn broer het nieuws niet te vertellen. Michael maakte er dan ook geen gewag van, toen Robert voorstelde om morgen op Vadersdag briefkaarten naar hun vader te versturen. Later in de namiddag, toen hun ouders hun laatste samenkomst hadden, namen vrienden van de Bachs de jongens mee op een autorit. De heer Bach zei, dat hij hun „geleidelijk aan" de dood van hun ouders zou mededelen.

Het uur van de terechtstelling werd vervroegd, opdat het echtpaar niet zou sterven op de Joodse Sabbat, die om 20.31 uur plaatselijke tijd begon.

— Vijf Indische Alpinisten hebben de top van de Pantsj Tsjoeli in de Himalaja's bereikt.

Malenkov dood?

Parijs — Onder de kop „Het gerucht gaat, dat Georgi dood is en dat in het Kremlin schoten zijn gevallen" maakt het Amerikaanse blad „Daily News" te New York melding van een gerucht, volgens hetwelk Malenkov dood is en in het Kremlin een gevecht met machinegeweren geleverd zou zijn.

KONING VAN CAMBODJA KEERDE TERUG.

Bangkok — Koning Norodom Sihanouk van Cambodja is heden onverwacht naar zijn hoofdstad Phompenh vertrokken. Zoals men zich herinnert, is de koning de vorige week vrijwillig naar Siam uitgeweken om druk op de Fransen uit te oefenen ter verkrijging van de onafhankelijkheid van zijn land.

Adenauer gewroken

De wereld is op zijn Oostelijk en Westelijk halfrond zo tumulteus in beroering dat het moeilijk is een plek te kiezen, waarop het zoeklicht gericht moet worden. Volgens het beginsel: „Wie het eerst komt, het eerst maalt" zullen we de voorkeur geven aan de gebeurtenissen in Oost Duitsland.

Bij Amerikaanse functionarissen heerst de mening, dat de anti-communistische onlusten in Oost-Berlijn bijna zeker ingrijpende invloed zal hebben op de betrekkingen tussen de Westerse mogendheden en het Sovjet-blok. In gezaghebbende kringen bracht men de volgende punten naar voren:

1) Rusland schijnt een zware propaganda-tegenslag te hebben geleden door het feit, dat de arbeiders onder communistische overheersing deze geen paradijs achten.

2) De aandrang op de vereniging van Duitsland zal vermoedelijk groter worden. Men neemt aan, dat de ganse Westerse houding ten opzichte van deze kwestie opnieuw bezien zal worden in het licht van de nieuwe toestand.

3) De opvatting van degenen, die weinig profijt zien in een spoedige ontmoeting tussen de Westerse leiders en premier Malenkof, zal misschien versterkt worden.

In deze Amerikaanse zienswijze, die vooral de verhouding van geheel het Westen met het Oosten beschouwt, wordt al te weinig aandacht geschonken aan een facet, dat niettemin van enorme betekenis voor dit „gehele Westen" blijken kan, n.l. de gevolgen die deze revolte heeft voor de positie van Adenauer in het West-Duitse regeringsbestel. Wanneer men in Amerika speculeert over invloed van de onstand op het Europees Verdedigings Verdrag of op de herbewapening of hereniging van Duitsland, dan moest men met des te meer aandacht de positie van Adenauer beschouwen, omdat de kansen van de eerste zeer nauw met de kansen van de laatste samenhangen.

Wat dan Adenauer betreft menen wij, dat zonder twijfel zijn positie door de Oost Berlijnse revolte niet weinig versterkt is. Waar de socialisten, eerst onder leiding van Kurt Schumacher later gematigder onder die van Ollenhauer, met zulk een weerklank in de ziel van de Duitse kiezers om samenwerking en vereniging met Communistisch Oost-Duitsland riepen, hebben de gebeurtenissen van de laatste dagen, beter dan wat ook de voorzichtige wijsheid geïllustreerd van de grote reserve, die Adenauer, en onder zijn leiding de Christelijk Democratische Partij t.a.v. deze samenwerking altijd betracht hebben.

Adenauer wilde met de Russen praten, maar niet voordat hij een revolver in zijn gordel had. Al te velen waren er in zijn land, die het Bestuur van Oost Duitsland goed genoeg achtten om er ongewapend zaken mee te doen. Zo velen zelfs, dat de a.s. verkiezingen er voor Adenauer somber uitzagen.

Wij willen niet zeggen, dat zijn kansen door het gebeuren op Potsdammer Platz plotseling onoverwinnelijk ten goede zijn gekeerd. Maar dat de historie hem op klinkende wijze gelijk gegeven heeft, en dat dit ook politiek geen windeieren legt staat evenzeer vast.

In de Spaanse provincie zijn omstreeks honderd personen aan een bruiloftsmaal door bedorven voedsel vergiftigd. De vader van de bruid overleed kort daarop.

Amsterdam-Enschede vloog op Amsterdam Bussum in

Twee doden — negen gewonden

Weesp. — Gistermorgen is een trein uit Amsterdam, met bestemming Enschede, nabij Weesp op een trein uit Amsterdam met bestemming Bussem gereden. Volgens de eerste berichten waren er minstens twee doden en een aantal zwaar gewonden. Een der reizigers deelde een ANP-verslaggever mede, dat de trein naar Bussum tot twee keer toe had stilgestaan voor een onveilig signaal.

De ravage is geweldig. De moderne grote electrische locomotief van de expresse-trein voor Enschede, daverde na de botsing dwars over het linkerspoor heen en kwam naast de spoordijk terecht. Het eerste rijtuig kwam dwars over de rails te staan en tussen het eerste en tweede rijtuig raakten passagiers beklemd.

De achterste wagen van de Bussumse trein is als een harmonica in elkaar geduwd en schuin omhoog geschoven. Tussen het dak vond men nog een passagier.

Van Amsterdam uit arriveerde snel medische hulp en ambulances van de Geneeskundige dienst, die in een hoog tempo de gewonden naar de dichtsbijzijnde ziekenhuizen begonnen te vervoeren.

—Uit een onderzoek is gebleken, dat de oorzaak van de treinbotsing bij Weesp een storing was in het spoorsein. De seinwachter was niet in staat het sein op veilig te zetten. De storing werd na enige tijd opgeheven. De trein naar Bussum zette zich in beweging en reed met nog slechts geringe snelheid, toen met volle vaart de uit Amsterdam naderende expresse er tegen aan botste.

Volgens de inspecteur van vervoer moet een fout gemaakt zijn bij de opheffing van de storing. Er mogen geen twee treinen gelijktijdig in één blok rijden. Een blok is een kort traject op een lijn, aan beide kanten afgesloten door een sein. Zolang het voorste sein op veilig staat, moet het achterste sein op onveilig staan. In dit geval stond het achterste sein op veilig, ook nog nadat men erin slaagde de storing in het voorste sein op te heffen.

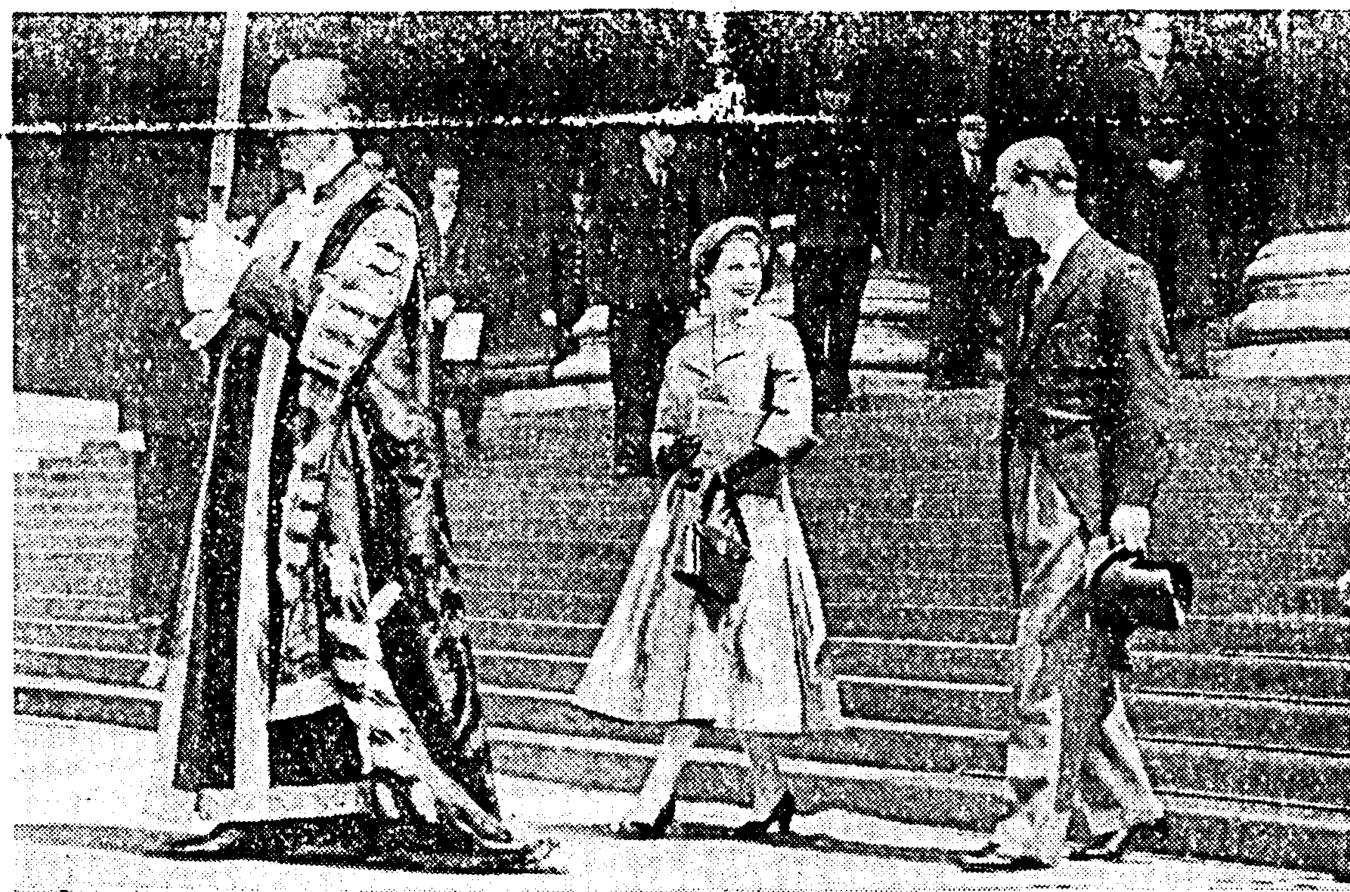
Dat er zo weinig doden en gewonden zijn gevallen, is te danken aan het feit, dat de voorste trein een lege materieeltrein was, die naar Bussum reed om talloze forenzen voor Amsterdam op te nemen. De bestuurder van de locomotief der expresse dankt zonder twijfel zijn leven aan de solide constructie van de locomotief. Hij zag plotseling in vrij dichte mist een trein opdoemen. Hij sloeg de remmen aan en rende naar achteren in de wagen en, ergens op het gangpad op de grond liggend, overleefde hij het ongeluk. Van de negen gewonden, die naar ziekenhuizen werden vervoerd, konden reeds acht er naar hun woning terugkeren. Een leerling-conducteur werd gedood, voorts een passagier, de heer M. (zijn naam is nog niet vrijgegeven) uit Amsterdam.

Sjerpa's kijken sip

Onoverwinbaarheid van Mount Everest bracht baten

Namche Bazaar — De wereld mag er zich dan erover verheugd hebben, dat het de Nieuw Zeelander Hillary en de Sjerpa-gids Tensing, bijgenaamd „de tijger", gelukt zijn de top van de Mount Everest te bereiken, bij de volksstam der Sjerpa's is het nieuws van dit succes met gemengde gevoelens ontvangen.

In de loop der laatste dertig jaren hebben de Sjerpa's namelijk goede betaling, voedsel en kleding ontvangen voor hun diensten als gidsen bij de elf expedities, die achtereenvolgens aan Namche Bazaar — aan de voet van de Mount Everest — uit pogingen hebben ondernomen om de hoogste berg ter wereld te overwinnen. En thans vrezen de Sjerpa's, dat er aan deze hoogconjunctuur een einde is gekomen. Bovendien zijn zij er niet zo gerust op, dat de geesten van de berg, die, naar hun geloof, de top van de „Godin-moeder van de sneeuw" bewaren, zich niet voor het schenden van hun souvereine gebied zullen wreken door onheil over de mensen daar beneden te brengen.

De Engelse koningin en haar echtgenoot, de hertog van Edinburgh, op het ogenblik, dat zij de St. Pauls Kathedraal verlaten na de dankdienst, die ter gelegenheid van de Kroningsfeesten gehouden werd. Zij worden vergezeld door de Lord Mayor van Londen.

Tonagy, de vader van de „waterbaby's" Tongay, is dood door schuld ten laste gelegd van zijn vijfjarig dochtertje Kathy.

Onrust in Oost Duitsland

Ook op platteland deden zich onlusten voor

Berlijn. — A.F.P. meldt, dat de toestand in geheel Oost-Duitsland ernstig is. Er is geen bevestiging gekregen, dat de staat van beleg in geheel Oost-Duitsland geldt, maar wel, dat hij van kracht is in Maagdenburg, Halle, Gera, Jena, Leipzig, Chemnitz, Rostock en Marnemuende.

Uit schijnbaar betrouwbare bron wordt vernomen, dat zich op het platteland in Thueringen ongeregeldheden hebben voorgedaan. In verscheidene dorpen deden boeren aanvallen op de volkspolitie en communistische functionarissen.

In een fabriek te Leuna heerste reeds ontevredenheid. Begin dit jaar verzetten de arbeiders zich lange tijd tegen de ondertekening van een collectieve arbeidsovereenkomst. Het bericht, dat de fabriek in brand staat, is nog niet bevestigd. De arbeiders in de fabriek voor synthetische benzine te Zeitz zouden 14 dagen geleden in opstand zijn gekomen tegen de communistische vakbond. Dit wordt gemeld door de „Leipziger Volkszeitung", die toen zelf critiek had naar aanleiding van deze kwestie.

De Evangelische bisschop Dibelius heeft de Russische Hoge Commissaris in Oost-Duitsland, Semjonof, verzocht rekening te houden met de gerechtvaardigde eisen van de arbeiders.

— Het Westberlijnse Huis van Afgevaardigden heeft besloten alle Oostberlijners, die bij de recente onlusten in Oost-Berlijn moesten uitwijken, als bedreigde medeburgers van de stad Berlijn te behandelen en niet als gewone politieke vluchtelingen.

— De Regering van Oost Duitsland is voornemens de sterkte van zijn politiekrachten te vermeerderen n.l. door deze politiekrachten van 133.000 man te brengen op 200.000 man aan het eind van 1953. Aldus verklaarde Dr. Erich Mende vandaag in de Westduitse Bondsdag.

— Twee bandieten hebben een K.L.M.-employé, die verbonden was aan de Garuda Indonesian Airways, vermoord. Zij stalen onder meer zijn horloge en zijn vulpen. Eén bandiet is gevat.

Recht tot het Hart

— Als men thuis is in zijn eigen hart, voelt men zich nooit eenzaam.

Pan Moen Djon in liquidatie

Werk aan voorbereiding van wapenstilstand gestaakt

Hutten der waarnemers door communisten gesloopt

Pan Moen Djon — De Communisten staakten Zaterdagmorgen het werk aan de voorbereiding van de wapenstilstand en de uitwisseling der gevangenen en sloopten de hutten waarin de waarnemers tijdens de besprekingen bijeenkwamen. De communisten besloten tot opschorting van de besprekingen en verklaarden, dat deze konden worden voortgezet, wanneer een van beide partijen dit verzocht.

De communisten en geallieerden waren Zaterdagmorgen in voltallige vergadering bijeen gekomen. De communisten protesteerden heftig tegen de vrijlating van de anti-communistische krijgsgevangenen en eisten, dat alle 26.000 weer zouden worden teruggebracht naar de kampen.

Zij stelden de vraag of het opperbevel van de Verenigde Naties wel in staat is de Zuidkoreaanse regering in de macht te houden en hoe men zich voorstelde dat het bestand zou worden nagekomen.

Dit werd gezegd in een brief van de Noordkoreaanse premier Kim Il Soeng, welke werd voorgelezen en mede ondertekend was door de Chinese bevelhebber Peng Teh Hoeai.

Van geallieerde zijde werd de brief geïnterpreteerd als eisen de communisten de vrije hand in de strijd tegen de Zuidkoreanen of de terugkeer van alle vrijgelaten gevangenen.

Alle kansen op een bestand schijnen nog niet teniet gedaan. **Indien de wapenstilstand de kliek van Rhee omvat, aldus de communistische brief, dan moeten de Verenigde Naties zich verantwoordelijk stellen voor de terugkeer van de vrijgelatenen. Men maakt hieruit op, dat de Noordelijken ook een overeenkomst buiten president Rhee om voor mogelijk achten.**

Een woordvoerder van de Zuidkoreaanse leider der gevangenkampen generaal Won Jong Doek verklaarde aan de pers, dat de Zuidkoreaanse politie zal trachten tot koste van alles a l l e anti-communistische gevangenen vrij te laten.

Een woordvoerder van het Zuidkoreaanse ministerie van defensie zeide vanmorgen te Pocson, dat de vrijgelatenen bij het Zuidkoreaanse leger zullen worden ingelijfd en zullen worden beschouwd als trouwe burgers van de Zuidkoreaanse republiek met alle rechten van de Zuidkoreaanse burgers.

De Amerikaanse onder-minister van buitenlandse zaken voor het Verre Oosten, Robertson, zal naar Korea gaan voor het voeren van besprekingen met Rhee, op diens verzoek.

De waarnemend premier van Zuid-Korea, Pjoen Joeng Tai, heeft in een brief, gericht aan generaal Mark Clark, gevraagd om de vrijlating van de opnieuw gegrepen anti-communistische krijgsgevangenen en de nog in de kampen achter gebleven anti-communistische gevangenen.

Ambassadeurs bijeen

De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Foster Dulles heeft gisteren een bijeenkomst uitgeschreven van de ambassadeurs van de landen, die troepen in Korea hebben.

In een bekendmaking van het Witte Huis, waarin dit werd medegedeeld, is geen reden opgegeven.

Aangenomen wordt inmiddels dat Foster Dulles de ambassadeurs op de hoogte wil stellen van de ontwikkelingen in Korea in verband met de vrijlating van de niet-communistische gevangenen. Zuid-Korea was niet aanwezig, daar niemand was uitgenodigd.

Klokken voor Fatima-kerk per Helicon aangekomen

Zondag worden ze door pastoor Frunt ingezegend

De kerk van Onze Lieve Vrouw van Fatima, die door de aannemersfirma van de Kwast-van Opstal gebouwd wordt in het dal bij Suffisant-Dorp, nadert haar voltooiing. En nu vlak voor de inzegening arriveren aan boord van de KNSM vrachtboot de „Helicon" de vier klokken bestemd voor deze kerk. Een gunstiger moment is wel niet denkbaar. De pastoor heeft reeds toestemming gekregen van Zijne Excellentie Mgr. A. van der Veen Zeppenfeldt om a.s. Zondag des namiddags om 5 uur de klokken te zegenen, zodat ze nog tijdig geinstalleerd kunnen worden in de toren vóór de dag van de inwijding der kerk zelf.

Hier volgen enkele bijzonderheden betreffende de vier Fatima-klokken.

Ze werden gegoten door de welbekende en aloude klokkengieters van Nederland, de Firma Petit en Fritsen, gevestigd te Aarle-Rixtel, N. Br.

Behalve de derde klok, die een gift is van één der klokkengieters zelf is deze prachtige aanwinst voor de nieuwe kerk een geschenk van verschillende allen op Curaçao gevestigde families.

De klokken dragen de volgende namen: de grootste en zwaarste (290 kilo) heet O.L. Vrouw van Fatima, de patrones van de kerk; de drie anderen, die kleiner zijn, heten respectievelijk: Lucia, Francisco en Jacinta, t.w. de drie kinderen aan wie O.L. Vrouw verscheen in 1917 en van wie alleen Lucia nog in leven is.

Niet alleen het aantal en de namen, ook de opschriften en de klanken der klokken verkondigen de boodschap van Fatima.

Het opschrift van de eerste klok luidt: Onze Lieve Vrouw van Fatima: „Ik ben de lieve van de Rozenkrans; mochten de mensen toch dagelijks het rozenhoedje bidden".

Deze woorden werden gesproken bij gelegenheid van de laatste verschijning van de Moeder Gods op 13 October 1917. Eerst toen openbaarde zij haar naam en legde voor het laatst nogmaals de nadruk op haar verzoek gericht aan de hele katholieke wereld om het Rozenkransgebed te bidden. Vervolgens staat er op de klok te lezen: Geschenk van verschillende devote personen. De giften werden verzameld door Thelma van Uytrecht en de Familie Herrera.

De tweede klok draagt tot opschrift: Lucia. „Gij zult veel te lijden hebben". Bij haar eerste verschijning op 13 Mei vroeg O.L. Vrouw aan de kinderen of ze bereid waren om offers te brengen en toen de kinderen bij monde van Lucia spontaan antwoorden: Ja, we zijn daartoe bereid, kwam het antwoord vermeld in het opschrift. Dan leest men: Kees en Jet Grootens-Sprockel brachten mij tot stand.

De derde klok draagt de naam: Francisco. Op 13 Mei vroeg Lucia aan de Verschijning: Zal ik naar de hemel gaan? Zal Jacinta gaan? Op beide vragen ontving zij een bevestigend antwoord. Maar toen ze vroeg of ook Franciscus zou gaan, antwoordde O.L. Vrouw: Ja, hij zal naar de hemel gaan, maar hij zal eerst nog veel rozenhoedjes moeten bidden. Deze woorden werden op de klok aangebracht, benevens de naam van de gever: Uit Vriendschap Guus Fritsen.

De vierde klok werd genoemd naar de jongste van de drie kinderen: Jacinta.

Onder de naam staan deze woorden te lezen: Moeder, ik heb vandaag O.L. Vrouw gezien in Cova da Iria. De verklaring ervan is deze. Voorzichtigheidshalve hadden de kinderen afgesproken de verschijning geheim te houden, maar dit was eenvoudig een kind van amper zeven jaar. Toen moeder 's avonds thuiskwam, kon ze hetgeen haar te beurt was gevallen, niet voor zich houden. Ze verraade haar schoon geheim en werd zodoende de eerste apostel der verschijningen. Nog leest men: De Consul van Portugal, S. A. L. Maduro, schonk mij.

Daar is nog een merkwaardigheid te vermelden betreffende de klokken, nl. deze: dat ze gevieren de klanken hebben van de eerste regel van het welbekende Fatima-lied, dat allerwege, ook in Curaçao, gezongen wordt en dat in het Portugees begint met de woorden: A treze de Maio.

Er moge nog veel ontbreken aan de nieuwe kerk van O.L. Vrouw van Fatima, ze heeft reeds een stem en een zeer welluidende stem om de gelovigen op te roepen tot het bijwonen van de godsdienstoefeningen.

NIEUWE JOHNSON AANWINST, „CANADA"

Donderdag meerde aan de Prins Hendrikwerf de nieuwste aanwinst van de Johnson Line, het trotse passagiers-vrachtschip „Canada", de laatste uit de Seattle-klasse. Op uitnodiging van de directie van de CTC, die het agentschap van de Johnson Line in handen heeft, de heer I. Sambo en de heren N. den Ouden, chef van de scheepvaartafdeling van de CTC en de heer W. Imandt van CTC's reisbureau, bezochten wij de „Canada". Een fraai uitgevoerd schip, luxe hutten, geriefelijke comfort en een keuken, welke alle mogelijke en onmogelijke culinaire genoegten kan produceren, welke men aan de vaste wal bijna niet aantreft.

Er zijn hutten met privé badkamer en douche, twee persoonshutten in een sierlijk architectonisch kleed gestoken, waardoor de Johnson Line terecht zo'n goede naam heeft gekregen.

De „Canada" onderhoudt een regelmatige dienst op Europa (Antwerpen), de overtocht van Curaçao naar Antwerpen duurt plm. 9 dagen, een bewijs, dat het met de „Canada" niet alleen geriefelijk, doch ook vooral snel reizen is. Ook vaart de „Canada" op San Francisco.

De Jonhson Line heeft totaal 36 schepen in bedrijf, de oudste schepen zijn de z.g. B-schepen, daarna zijn de Nordstjernanschepen gebouwd, de Canada, welke in Malmö is gebouwd, is de laatste van de Seattle serie boten, waarvan de eerste in 1948 gebouwd werd.

Nadat de persvertegenwoordigers de luxe kajuiten, kapiteinshut en de mooie salon en andere bezienswaardigheden in ogenschouw hadden genomen, hadden wij onder het genot van enkele koele dronken en een uitstekend verzorgd koud buffet een onderhoud met de gezagvoerder G. Dahlquist, een sympathieke blonde Zweed, die de voortreffelijkheden van Curaçao en Chobolobo prees, verhaalde de aangename herinneringen opgedaan op vroegere reizen naar Curaçao ondernomen en de prima service, die de CTC en Curaçao zijn maatschappij bewezen, voorbeeldig noemde.

Wij wensen de CTC van harte geluk met deze nieuwe aanwinst, want in feite is de CTC op haar vertegenwoordiging van de Johnson Line even trots als de Johnson Line zelf op de Canada.

Wat de technische details betreft vermelden wij als bijzonderheid, dat er 12 electrische dekkranen zijn met een hijsvermogen van 2 tot 3 ton en twee kranen, welke in staat zijn 3 tot 5 ton te verplaatsen. Uiteraard heeft het schip radio, radar en echo lood aan boord, alsmede een vernuftig brandweer systeem, gyro kompas en automatische piloot. Het schip heeft een snelheid van bijna 20 mijl en bevat koelvries ruimten tot 73 m3, een respectabele inhoud.

GESLAAGD

Wij kunnen de heer John Menge Jr. gelukwensen die op 5 Juni j.l. zijn M.B.A. (Master Business Administration) aan de Harvard University behaalde. Bovengenoemde is de zoon van de welbekende John Menge oud directeur van de C.T.C.

HET WEER

Max temp. 31,1 C (87,9 F), min. 26 C (78,8 F.) en gem. 28.6 C (83,5 F. Max wind 23 min 14 en gem 18 knopen, Vochtigheidsgehalte 74% Licht bewolkt 12, bewolkt 12 uur.

ELECTRA DIEFSTAL

Tegen de man J T werd procesverbaal opgemaakt terzake diefstal van electrische energie. Buiten de meter om had hij een dusdanige verbinding weten te maken, dat hij electra kon betrekken zonder dat de meter dit verbruik aangaf.

KINDEROPERETTE „DE BOSDUIVELTJES".

De opvoeringen van de operette „De Bosduiveltjes" op de speelplaats van het St. Thomascollege, mogen zich in een grote belangstelling verheugen. Naast een uitvoering voor de religieuzen en de gala-avond, zijn er nog drie uitvoeringen gegeven voor kinderen.

Ongeveer 1600 jeugdige hartjes hebben meegeleefd met het arme dwergje, dat door de boze geesten wordt gevangen genomen en tot voorwerp van hun plaagzucht wordt gemaakt.

De stilte, waarmede het jeugdige publiek de uitvoeringen beleeft, bewijst wel, dat deze in de smaak vallen.

Op 24 en 28 Juni, 's avonds van 7 tot 9 uur, zijn er nog voorstellingen voor jeugdige personen. Deze voorstellingen zijn bestemd voor bepaalde scholen. Enkele kaarten voor deze voorstellingen zijn ook nog verkrijgbaar op het St. Thomascollege. Speciaal willen wij Uw aandacht nog eens vestigen op de uitvoeringen voor volwassenen op 21, 23 en 24 Juni om 20 uur. Niemand late deze gelegenheden om dit feest voor oog en oor bij te wonen, ongebruikt voorbijgaan. De jeugdige acteurs zijn na de vijf genoemde uitvoeringen op hun best.

DOMINOWEDSTRIJDEN

De dominowedstrijden in de Thomasclub zijn gestart, Willems-servage wonnen van Welman-Moron; Rademaker-Ignacio wonnen van Sprockel-B. Paneflek.

De overige partijen gingen niet door vanwege de bekende kwaal, die thans onder het etiket van „postkantoor" wordt geetaleerd.

KORFBAL

De korfbalwedstrijd tussen Amos (Gr. Kwa) en Westpunt op het terrein van Groot Kwartier zal morgenmiddag 4 uur plaats vinden.

Burgelijke stand

Geboren op: 11 Juni zoon van B. Flores; 12 Juni zoon van C. Bomba; 14 Juni zoon van G. Reviel; 15 Juni zoon van M. Koeiman, dochter van L. Doran en P. Ricardo; ;17 Juni dochter van R. Pietersz en A. Gonsalez, dochter van A. Mathilda en M. Blindenburg; 18 Juni dochter van C. Cathley en U. Grovel., zoon van J. Martha en N. Zimmerman.

Ondrtrouwd op 18 Juni: A. P. Reigina en E. N. Martina.

Getrouwd op 18 Juni: F. J. Espinoza en O. G. Greaves; M. A. Leal en A. C. K. Lue.

Hato: in 12 en uit 12 vligtuigen; 146 passagiers landden, 110 vertrokken en 31 in transito.

haven: in 3 vrachtschepen (2) 10 tankers (13) en 5 zeilboten (8) 6 passagiers landde, 12 vertrokken en 391 in transito.

Sarpedon nr Aruba, **Miranda** nr Coro. **Willemstad** v Aruba **Ino** nr Grenada en **Baarn** v Cristobal.

Het KLM vliegtuig dat Donderdag van hier vertrok, landde gisteravond 19.29 uur Curaçaose tijd op Schiphol; het KLM vliegtuig dat Donderdag van Amsterdam vertrok landde gisteravond 23.05 uur Cur. tijd op Hato.

Eilandbestuurders schreven een brief

„Nu ja, het berouw siert de zondaar," zei de zakenman met een olijk gezicht

★ ★ ★ De conservator was zijn wagen met veel moeite op het Fortplein kwijtgeraakt en liep de Breedestraat in om een boodschap te doen. Zo landde hij puffend in Lido aan, waar hij het ex-statenlid in al zijn welgedaanheid achter een glaasje juice vond. Tegenover hem zat een bekend zakenman voorovergebogen in zijn rotanstoeltje, juist of hij zijn tafelgenoot de woorden uit de mond wilde plukken.

De conservator zat nauwelijks of hij begon met zijn hoofd te schudden. Het maakte niet veel indruk op de twee tegenover hem. Want zij waren aan dat hoofdschudden gewend. En zij wisten, dat de geleerde man nog al zwaar op de hand was.

„Wat bedoel je?" lachte de zakenman een beetje minachtend. „Dat onze nieuwe door de wnd. Gouverneur voorgesteld — door de Staten aanvaarde — doch nog niet benoemde — laat staan beëdigde minister van Volksgezondheid thans een privé-reis naar Nederland maakt? Of dat volksvertegenwoordiger Voges de Bovenwinden een half jaar lang zonder vertegenwoordiger laat, en dat nog wel met de belangrijke begrotingsdebatten in het zicht?"

De conservator bleef mistroostig het hoofd schudden.

„Allemaal van geen belang," zei hij. „Wij houden er hier van om op zijn tijd wat nonchalant te zijn. Een mens moet de zaken niet te serieus opvatten, want dan loopt hij gevaar niet voor ernstig gehouden te worden. Maar er is heel wat anders."

Hij bleef bezorgd kijken en het ex-statenlid had een heel klein ogenblik medelijden met hem.

„Ik bedoel de brief, die de eilandbestuurders in arren moede aan hun broeders-in-de-hogere-klas: de landsregeerders hebben gezonden."

Er viel even een stilte. De zakenman trok onverschillig aan zijn sigaret.

„Nu ja," schimplachte hij. „Als de heren er eerlijk voor uitkomen dat ze te veel hooi op hun vork genomen hebben. Het berouw siert de zondaar."

Luchtige liflafjes van Car Amba

De conservator trok een geërgerd gezicht.

„Maar weet je wel," stotterde hij, „dat dit een symptoom is, een vreselijk symptoom, een voorteken als je wilt."

Het ex-statenlid bleef zo kalm, alsof hij met zijn vrouw aan de baai zat.

„Je overdrijft," zei hij zonder een spier van zijn gezicht te vertrekken.

„Er is hier geen kwestie van overdrijven," deed de geleerde man tegenover hem opgewonden. „Wanneer nu reeds duidelijk blijkt, dat de mensen, die zelfbestuur willen, het werk niet aankunnen en de eenmaal verworven rechten weer willen prijsgeven, wat moet er dan van de rest van de autonomie terecht komen?"

„Quatsch."' zei de zakenman, die vroeger eens in Duitsland geweest was, maar tijdig de benen genomen had. „Ze hebben het onderling niet goed geregeld met de dubbeltjes, dat is alles. Als Plantz een beetje over de brug komt en de heren van Scharloo niet met lege handen naar huis stuurt, is er geen vuiltje aan de lucht."

De conservator haalde zijn neus op alsof hij iets kwalijks rook.

„Alsof het daarmee opgelost is," schamplachte hij.

„In ieder geval kun je met geld veel oplossen," meende de vroegere parlementariër. En zich met grote waardigheid in zijn stoel ophijsend, voegde hij er aan toe: „De kwestie is, dat de drie Middelbare Scholen die 'wij rijk zijn, oorspronkelijk voor alle eilanden bedoeld waren en nu maar alleen voor Curaçao dienen. Een kind met een waterhoofd, en anders niet."

„Maar dat wisten ze toch van te voren," repliceerde de tackelende conservator. „En overigens vind ik drie middelbare scholen voor een bevolking als wij hier hebben, helemaal niet overbodig. Neen, ik zie het anders."

De zware sirene van een boot in de haven hing een ogenblik als het gesteun van een ontmoedigde tussen de muren der huizen.

„We zullen het er nog eens over hebben," bromde de voormalige volksvertegenwoordiger. „Ik stel voor de besprekingen te schorsen."

En hij goot de inhoud van zijn glas, zoals echte bierdrinkers doen, zonder te slikken door zijn keelgat.

Mario Arends, Bank vierde zilver jubileum

Oranjestad. — Donderdag werd een Plechtige H. Mis opgedragen van dankbaarheid voor de grote gunsten over de afgelopen 25 jaar. Na de plechtigheid werd het personeel een ontbijt aangeboden ten huize van de heer Mario Arends. Bij deze gelegenheid werd door de heer Bubu Arends een jubileumspeldje aangeboden aan de jubilaris en aan de heer Penny, die 25 jaar in dienst van de firma was. De andere leden van het personeel ontvingen herinneringsspeldjes.

Des namiddags was er een zeer drukke receptie in de Tivoli Club, waar de heer Jos van der Schoot om ong. kwart voor zes als eerste spreker optrad. Onder de aanwezigen merkten wij op de heer Gezaghebber Mr. L.C. Kwartsz, Eilandssecretaris L.C.M. Kerstens, Pastoor Burgemeester, Pater Valk, Kapt. J. Dourlein, Lt. t/z 2e kl. Hartendorp, de heren Boukema en Dirks van de N.E.N., vertegenwoordigers van handel en industrie, en mensen uit alle lagen onzer samenleving. De heer Clinton Whitfield was de tweede spreker en trad op als vertegenwoordiger van de Ver. van Handelaren. De derde spreker was de heer Mr. L.C. Kwartsz, die er de nadruk oplegde dat hij niet als Gezaghebber het woord voerde, doch als vriend, de heer Arends herinnerde aan vroegere tijden toen hij nooit gedacht zou hebben dat Mario het nog eens zo ver zou brengen. Daarna nam Dr. J.R. Arends (Coco) het woord namens de Tivoli Club en als laatste de heer C.L. Juliao namens de Lions. Allen spraken hun gelukwensen uit, waar ook de echtgenote van de jubilaris in moest delen, want zonder haar medewerking was zulk een succes niet mogelijk geweest. Na deze speeches bracht de heer Jos v.d. Schoot de toast uit, waarna men nog enige uren in gezellige kout bijeen bleef.

Bij de vele gelukwensen voegen wij gaarne de onze en spreken de hoop uit dat het de heer Mario Arends nog vele jaren gegeven moge zijn zijn zaken voort te zetten.

CHRISTELIJK MILITAIR TEHUIS OFFICIEEL GEOPEND

Savaneta — Door verschillende omstandigheden was de ingebruikstelling van het Christelijk Militair Tehuis enige malen uitgesteld, doch thans zal op Donderdag 25 Juni des avonds om 20 uur met enige plechtigheid de opening officieel plaats vinden.

SCHEEPVAART.

Sarpedon v. Curaçao nr Maracaibo-New York en **Darwood** v. Grenada nr St. Vincent.

DEMONSTRATIE VAN HET OPSPUITEN VAN METAALLAGEN.

Oranjestad — Gisteren woonden wij een demonstratie bij van het opspuiten van metaallagen door de heer A. Boudewijn van de Metalizing Company of Canada in de garage van D.O.W. Ons werden verschillende modellen getoond, waar de opgespoten lagen duidelijk zichtbaar waren. Lood, koper, aluminium, staal, ijzer kunnen worden opgespoten, zelfs op hout. Met acetyleen, doch liever met propeen om economische redenen, wordt het gloeiende metaal op het te bespuiten voorwerp geslingerd. De verschillende metalen worden met verschillende snelheden opgespoten. Wil men een buis van een bepaald metaal maken, dan moet de kern gepolijst zijn, die er na afkoeling uitgetrokken kan worden. Op deze wijze kan men zelfs een zware scheepsas maken door bijv. een kern van gewoon ijzer te nemen en deze te bespuiten met staal. Het voordeel hiervan is, dat men een taaie kern heeft met een harde buitenlaag.

Het bespuiten is wel 2½ maal zo duur als verven, doch de levensduur wel 400 maal zo groot. Er kunnen zowel ronde als vlakke voorwerpen gemetaliseerd worden, de laatsten met een handapparaat, de eerste op een draaibank, waarbij het spuit-apparaat vast is geschroefd.

Wij zagen een gipsmodel liggen, dat door de heer Martis gemaakt was. Het lag in de bedoeling dit te bespuiten, doch door gebrek aan gas, kon dit deel van de demonstratie geen doorgang vinden.

Er bestond nogal wat belangstelling en wij merkten op de heren Casy Eman, Emilio de Cuba, Adriaan Laclé, de chef van de garage Teerling en andere functionarissen van DOW. De heer Boudewijn, die in Scala logeert, zal morgen weer terugkeren naar Curaçao.

VOOR-VERKIEZINGEN L.E.C.

San Nicolas — Vóór de definitieve verkiezingen voor een LEC op 15, 16 en 17 Juli, zullen er vóór-verkiezingen worden gehouden op 8, 9 en 10 Juli.

BRIDGE-DRIVE.

Oranjestad — Vrijdag 26 Juni zal er een bridgedrive gehouden worden in het restaurant op Dakota t.b.v. de Kankerbestrijding. Men kan zich opgeven bij mej. A. Aletrini, Julianaschool.

LEERLINGEN MUZIEKSCHOOL GEVEN UITVOERING.

Oranjestad — Vrijdagavond 19.45 uur zullen de leerlingen van de Arubaanse Muziekschool een uitvoering geven in Sociedad Bolivariana. Men zal er kunnen genieten van zang, viool, piano en verschillende blaasinstrumenten.

A.S. 10-JARIG BESTAAN VAN POVA.

Oranjestad — Het 10-jarig bestaan van Pova in Februari 1954 schijnt men behoorlijk te willen vieren ,althans naar de voorbereidselen te oordelen. Een voetbaltournooi, een revue, die momenteel geschreven wordt, een auto-betrouwbaarheidsrit en in Augustus zal men reeds willen beginnen met de uitvoering van een blijspel in drie bedrijven: „Je hebt het, of je hebt het niet".

Dit alles staat momenteel op stapel om de kas te spekken.

ESSO-TANKER BRACHT ONTBREKEND MATERIAAL.

San Nicolas — Gisteren werd het nog ontbrekend materiaal voor het Christelijk Militair Tehuis per Esso-tanker aangevoerd, dank zij de medewerking van de Lago. De heer Hoppe, uitvoerder van het Tehuis, en zijn assistent, zullen morgen met deze tanker de terugreis naar Nederland aanvaarden.

Agenda

DE VEER THEATER: „Rogues of Sherwood Forest".

PRINCIPAL: „Little Egypt".

BOTICA'S: Nacht- en Zondagsdienst: Botica del Puebo te San Nicolas en Botica San Lucas te Oranjestad.

WIT GELE KRUIS: Zr Hanewinkel — v. Oldenbarneveldstr. 4 — tel. 1471 — Oranjestad. Zr Lamontage — St. Maartenstr. 1 — tel. 5081 — San Nicolas.

ORANJESTAD: Uitleen voor volwassenen: Maandag-, Dinsdag-, Woensdag-, Donderdag- en Vrijdagmiddag 14.30 — 17.30 uur; Zaterdagochtend 9 — 12 uur en 14.30 — 17 uur; Dinsdag- en Vrijdagavond 19 — 20.45 uur.

Uitleen voor kinderen: Maandag-, Dinsdag-, Woensdag-, Donderdag- en Vrijdagmiddag 14.30 — 16 uur; Zaterdagmorgen 9 — 12 uur. Leeszaal dagelijks open.

SAN NICOLAS: De uitleen en de leeszaal zijn geopend voor volwassenen: elke Dinsdag- en Vrijdagmiddag 14.30 — 17.30 uur. Voor

Eerste kampioens-duels eindigden onbeslist

Woensdag is een aanvang gemaakt met de Kampioensronde. De krachten van de vier afdelingskampioenen schijnen elkander niet veel te ontlopen, want beide eerste wedstrijden eindigden onbeslist.

Te Arnhem ontving **Vitesse,** de Kampioen van het Zuiden **Eindhoven.** In een spannende en doelpuntrijke wedstrijd werden de punten broederlijk gedeeld (4—4). Ook te Haarlem werd gelijk gespeeld. Hier ging het treffen tussen de beide Westelijke kampioenen RCH en Sparta. Hier was de uitslag 2—2. Zondag vindt de big-match plaats te Rotterdam, waar op Spangen Sparta, Vitesse ontvangt. Het belooft een mooie wedstrijd te worden. Wij zijn benieuwd of de sterke Vitesse-voorhoede de Sparta-achterhoede met Landman en Terlouw zal kunnen overmeesteren.

Van de Nederlandse Voetbalvelden

Te Eindhoven vindt de ontmoeting plaats tussen Eindhoven en RCH. Een kleine overwinning voor de thuisclub ligt in de lijn der verwachting.

Promotie-competitie

Groep A. Als Kampioen van Nederland bejubeld heeft Oosterparkers voor 12.000 toeschouwers zijn terugtocht naar de kleedkamer kunnen maken na de 3—2 zege op Veendam afgelopen Zondag. Tien Groningen bedwongen elf Veendammers gedurende 5 kwartier en hadden zelfs energie voldoende om in een verwoed slotoffensief het winnende doelpunt te scoren. Midvoor Wolda scoorde de 3 doelpunten: Kruger werd wegens natrappen van het veld gestuurd. De stand is nu:

ZFC	2	3
Oosterparkers	2	2
Veendam	2	1

Groep B. Evenals de twee voorgaande ontmoetingen in deze promotie-competitie is ook de wedstrijd tussen EBOH en Volendam in een gelijkspel geëindigd. Deze uitslag gaf de verhouding goed weer. De Volendammers mochten dan technisch iets hoger aangeslagen worden — speciaal voor de rust speelden zij een pracht partij — EBOH was vinniger en de gelijkmaker, die de thuisclub ver in de tweede helft scoorde, was zeer zeker verdiend.

De stand is hier:

DFC	2	2
EBOH	2	2
Volendam	2	2

Groep D. De belangstelling voor Rigtersbleek—Kimbria was zeer groot en voor Rigtersbleek was het een gelukkige oplossing, dat „Enschede" haar accomodatie beschikbaar had gesteld. Een 12.000 toeschouwers zagen de midvoor van Rigtersbleek een schitterende wedstrijd spelen, Bleyenberg scoorde zelf tweemaal en ook in het derde doelpunt had hij een groot aandeel. De 3—1 zege van Rigtersbleek was zeer zeker verdiend.

Hier is de stand nu:

Rigtersbleek	1	2
Kimbria	2	2
Quick	1	0

Het programma voor morgen luidt:

Om het Kampioenschap van Nederland:
Sparta — Vitesse
Eindhoven — RCH
Promotie competitie:
Groep A: Veendam — Oosterparkers.
Groep B: DFC — Volendam
Groep D: Quick — Rigtersbleek
Beslissingswedstrijd kampioenschap Tweede Klasse B afdeling I: De Baronie — Dosko.

CURACAO

S.U.B.T. EN DE KANSEN

Nog altijd is de C.V.B. met de competitie 1952 bezig. Van de vier kampioenstitels zijn er nog maar twee bekend. Mogelijk dat hedenmiddag de kampioen van de Res. A-klasse uit de bus komt. Candidaat SUBT 2 moet daarvoor de volle buit binnenhalen in de strijd tegen Jong Curaçao 2, dat er plezier in heeft de kopstukken een onaangename verrassing te bezorgen. Sithoc heeft het met een gelijk spel ondervonden en hoopt natuurlijk, dat Jong Curaçao er in zal slagen de blauwgelen de das om te doen, al is het maar een „dashi pushi". Daarmede stijgen de kansen voor Sithoc op de titel, want het heeft nog een half uurtje af te rekenen met Estudiantes.

En met de fameuze reserveploeg, die Sithoc momenteel in het veld kan brengen, maakt het een serieuze kans. Reden waarom men mag verwachten, dat SUBT alles op alles zal zetten om de kampioensvlag te kunnen hijsen.

TENNIS.

As. Zondag worden op de tennisbanen te Mundo Nobo de laatste wedstrijden gespeeld van het tournooi tussen de P.S.V. en „De West". De stand is momenteel 12—11 in het voordeel van de P.S.V. Het zal morgen niet aan spanning ontbreken. Na afloop van de wedstrijden zal de directeur van de K.L.M., de heer Koster, de beker aan de aanvoerder van het winnende team uitreiken. De toegang tot deze wedstrijden is vrij.

Het programma luidt als volgt: 16.45 uur: heer Broer — heer Sikkens; 16.45 uur heer Leenders — heer Van Ommen; 17 uur: Mevr. Kion-heer Kion — Mej. Vera Brandwijk Nodelijk-heer Van Aarum; 17 uur Mevr. Hofmann-Mevr. De Groot — Mevr. Kommer-Mevr. In 't Hol.

New York Yankees leiden ruim in American League

New York — De New York Yankees, wereldkampioen baseball, hebben een grote voorsprong in de American League na een reeks van 18 overwinningen, die pas Dinsdag werd onderbroken. Vanmorgen stond de club 10 wedstrijden voor op de Cleveland Indians, die de tweede plaats bezetten, terwijl de andere clubs nauwelijks aan het einder zijn te bekennen. Chicago White Sox, die op de derde plaats staat, heeft 27 wedstrijden verloren tegen de 13 nederlagen van de Yankees en de 22 van Cleveland.

De wedijver in de National League ging min of meer gelijk op. De ploeg uit Milwaukee, die in deze afdeling voor de verrassing zorgde, won zes van de acht partijen gedurende de week en verdrong Brooklyn van de eerste plaats, toen deze club alle drie partijen tegen de St .Louis Cardinals verloor. Brooklyn heeft vele partijen kunnen redden door goed slagwerk, doch het pitchen bleef onder de middelmaat. De pitchers van de Dodgers zijn bepaald slecht geweest en geen enkele bleek in staat gedurende meer dan 5 innings goed te werpen.

St. Louis won gedurende de week goed terrein door zes uit zeven partijen te winnen. Stan Musial, hun goed spelende 'batter', was opnieuw in topvorm; niettemin is de club vijf partijen bij Milwaukee ten achter.

Philadelphia, waar zich het verlies van pitcher Simmons danig deed voelen, verloor vier uit zes partijen en komt thans zeven partijen achter Milwaukee aan. De New York Giants kwamen opnieuw te staan op .500 door van acht gespeelde wedstrijden er vijf te winnen.

Van de slagmannen in de National League is Schoendienst nu nummer één met een gemiddelde van .349, gevolgd door Robinson met. 338, Snider met .322, Ashburn met .319 en Bell met .318. In de American League neemt Vernon de eerste plaats in met .328, gevolgd door Mantle met .326, Suder en Kell met .325 en Woodling met .324.

Bij de 'home-run-hitters' leidt Mathews in de National League met 20 tegen Kluszewski met 19 en Campanella met 18. In de American League is Zernial met 16 thuisslagen eerste. Rosen heeft er 13, Gernert 12 en Mantle 10.

Suffisantdorp

IN DE BLOEMEN

Zondag gedurende de v.m. zal op het veld naast de Surinamersclub een knock-out voetbal-competitie gespeeld worden en wel ter gelegenheid van het drie-jarig bestaan van de Surinaamse Veteranen Voetbal Vereniging. 4 Clubs zullen aan de competitie deelnemen t.w. S.V.V.S., R.W.P.-Electra, Werkspoor en Arsenal. Om 8 u. komen als eerste tegen elkaar uit S.V.V.S. v.s. R.W.P.-Electra. 9.30 u. Werkspoor v.s. Arsenal en om 10.45 u. Winnaar A. v.s. Winnaar B. Na de wedstrijden zal op uitnodiging van de feestvierende vereniging een gezellig samen zijn plaatsvinden in de club, waarbij het lavend vocht zal vloeien en muziek het geheel zal opluisteren. Wij ,wensen de deelnemende verenigingen een succesvolle competitie toe en feliciteren S.V.V.S. met het drie-jarig bestaan.

SPORT

VOETBAL: Zondag 6.30 u. n.m. Madeirense 2 v.s. Willemstad 2.

7.30 u. n.m. Madeirense 1 v.s. Willemstad 1.

Maandag 7.30 u. n.m. Werkspoor v.s. Fatum.

Dinsdag 7.30 u. n.m. R.C.A. v.s. Willem 2.

Donderdag 7.30 u. n.m. M.D C.P.I.M. v.s. K.L.M.

Vrijdag 7.30 u. n.m. Afd. C.L. Lab. v.s. Argentina Jrs.

SOFTBAL: Woensdagavond 7.30 uur. Nuevas Estrellas Bolivar (kampioen) v.s. Dunlop (subkampioen). Het beloofd een spannende ontmoeting te worden, die elke softbal enthousiast graag zou willen zien.

FILM

Het is allemaal „hard boiled" in **CINELANDIA** dit week-end, maar dat kan ook eigenlijk moeilijk anders, omdat de film „Diplomatieke Koerier" vervaardigd is naar het boek „Sinister Errand" van Peter Cheyney en dan weet men wel waar het heengaat. Er gebeuren allemaal onbegrijpelijke dingen rondom een document van top-secret klasse, het zonderlingste is wel dat de collega van de koerier hem weigert te erkennen. Even later tuimelt zijn lijk uit de trein en wel zonder document. Inmiddels hebben twee even knappe als mysterieuze vrouwen alsmede een bende louche kerels hun intrede in het verhaal gedaan en er ontwikkelt zich een variatie op de spionnagefilm.

Het verhaal is met routine in beeld gebracht en gaf enkele boeiende scenes weg, waarbij de regie het procedé van de pratende acteurs weggelaten heeft en zich, zoals in de spannende treinscène, beperkt tot het observeren van de objecten.

Ondanks de vele authentieke achtergronden en de toespelingen op recente politieke verhoudingen mist de film iedere schijn van realiteit en zweemt zelfs sterk naar het naieve.

In **West-End** draait dit weekeinde de film „SCANDAL SHEET". Deze thriller behandelt het geval van de hoofdredacteur ener vooraanstaande krant die ieder schandaaltje tot voorpaginanieuws maakt. Dit gaat lange tijd goed tot op zekere dag zijn vrouw, die hij twintig jaar geleden verlaten heeft, op het toneel verschijnt en hem belooft zijn daden eens tot voorpaginanieuws te maken. Hij legt haar echter voor eeuwig het zwijgen op. De gevolgen van deze daad blijven niet uit en leidden zelfs tot een tweede moord.

Zodoende gaat de hoofdredacteur langzaam maar zeker zijn ondergang tegemoet, hierbij wordt hij nog, zonder dat hij het weet, geholpen door zijn beste vriend en protegé. Zodoenden komt tenslotte de naam van de grote man in een extra-editie op de voorpagina. Er zit enige spanning in deze film die vooral naar een climax loopt bij het zoeken naar de moordenaar. De liefhebbers van thrillers kunnen dit weekeinde hun hart ruimschoots ophalen in West-End.

CURACAO

DOMINICANESSEN VERLATEN CURACAO

Wij vernemen, dat de Zusters Dominicanessen ons eiland gaan verlaten. De beperking, die het aantal beschikbare krachten haar oplegt, maakte noodzakelijk de werkzaamheid op Aruba en de Bovenwinden te concentreren.

Curaçao ziet de Zusters node gaan, maar daar het welzijn van het geheel tenslotte het zwaarste moeten wegen kunnen wij slechts hopen, dat dit offer rijke vruchten moge dragen.

KOMEN NR DE ANTILLEN

Met de „Willemstad" die 27 Juni a.s. te Curaçao verwacht wordt, reizen naar Curaçao:

Fam. S. F. Hulsman en 2 kinderen, mevr. J. H. W. Landeweerd en 3 kinderen, mevr. J. M. Boukema en zoontje, fam. W. G. Lock, fam. L. J. J. Jens en 2 kinderen, fam. P. F. G. Nolte, mevr. B. Boele-Pijl en 2 kinderen, mej. H. Poldervaart, mej. A. Secrève, mevr. H. Cohen-Chichou en 3 kinderen, hr. T. Chichou, mevr. D. Snijder en 4 kinderen, mevr. W. J. Pfaff en 2 kinderen, hr. H. J. Curiel, Hr. G. C. Jonis, fam. P. C. Hooft en 2 kinderen, mevr. A. E. Salm en 3 kinderen, mevr. C. P. Geelhuizen en dochter, mevr. J. H. v.d. Bos en kind, mevr. A. M. van Leeuwen en 2 kinderen.

Naar Aruba:

Fam. J. G. L. Denessen en 3 kinderen, fam. W. H. M. Graaf en 4 kinderen.

Met de „Boskoop", die 4 Juli as. te Curaçao verwacht, komen naar Curaçao: Mevr. E. M. E. Vos — Abraham, Mevr. M. A. Pieron — Duymaer van Twist en 4 kinderen, Mevr. C. J. M. Kok—Wiese en kind, Mevr. A. Maul—Keijzer, Mevr. E. Hoegen Dijkhof—Hamm en kind.

THE REAL ABSENT VOICE.

Betreffende de indertijd door het lid Braam aan de Voorzitter van de RR gestelde (schriftelijke) vragen i.v.m. de benoeming van de heer Ir K. A. van Rijswijk tot wnd Gezaghebber van de Bovenwindse Eilanden, merkte de heer D. A. Vlaun in de Staten op, dat de heer Braam deze vragen „gewoon uit The Herald had overgenomen".

De heer Vlaun kon niet begrijpen waarom de redacteur van "The Herald", die „toch ook onder-Voorzitter is van de K.V.P.", de Statenleden van deze partij niet had „opgedragen" bedoelde vragen aan de RR te stellen.

Tevens deelde de heer Vlaun mede, dat "The Hereld" niet de stem was van de Bovenwinden; volgens hem was de thans met verlof zijnde heer Ch. E. W. Voges de echte „stem", en hij beloofde, als het nodig mocht zijn, de heer Voges „persoonlijk" te zullen verdedigen.

BIJNA ƒ 5.000.—

De kosten van het bezoek, dat de heer D.Q.R. Mulock-Houwer, Directeur van de opvoedingsinstelling „Zandbergen" te Amersfoort, aan de Nederlandse Antillen bracht teneinde de Regering van voorlichting te dienen nopens het vraagstuk van de jeugdzorg hebben in totaal ƒ 4.965,— bedragen.

BOND ZONDER NAAM.

Dolly Town, de tentoonstelling.

Men heeft ons verteld, dat de tentoonstelling van de Bond zonder Naam, waarvan zoveel ophef gemaakt is, in dit week-end zal ten toon gesteld staan in de mooie club van de Surinamers, de J.P.F. as. Zaterdag 20 Juni van 16 — 21 uur, om precies te zijn, en Zondag van 11 — 13 uur en van 16 — 21 uur. De mensen, die daar in de buurt wonen, zullen de Surinamers alleen maar dankbaar zijn, want iedereen heeft met een gulden als pasmunt onbelemmerde toegang.

Een aardige vondst is die buiksprekende pop, welke U alle mogelijke inlichtingen geeft, die U maar hebben wilt. (Ik persoonlijk heb een beetje antipathie gekregen tegen dat schepsel, omdat ze me beslist weigerde de naam te noemen van die pop, die Mama zegt en haar ogen draait, en die verloot zal worden. Ik vond dat uitgesproken onsympathiek van die buikspreekster, en ik heb toch alleen maar lief tegen haar gedaan!!). Die Kermis, fancy-fair met muziek: dat leuke geval heeft niet stil gestaan zolang ik er was: al mijn kwartjes zijn er in weggegleden.

Ik geloof, dat het succes van deze Bond groot zal zijn, vooral als ze die rake tentoonstelling spreuken flink zou propageren in haar maandelijkse leuze.

Gaat U maar eens kijken. U zult het voor honderd procent met me eens zijn.

Een Bezoeker.

NIEUW BESTUUR „TROPICAL SOCIETY".

In de gisteravond gehouden bestuursvergadering van de amusementsclub „Tropical Society" ter onderlinge verdeling der functies, is het nieuw bestuur als volgt samengesteld:

G. T. Lauff, voorzitter; E. W. Lasten, onder-voorzitter; B. W. Felida, secretaris; T. D. Tokaay, penningmeester en Th. A. Jansen, commissaris.

Dat de heer Lauff de voorzittershamer wel degelijk en naar ieders lid tevredenheid weet te hanteren, blijkt wel hieruit, dat hij sinds de oprichting van „Tropical Society" (1948) steeds met overweldigende meerderheid door de leden tot deze functie werd gekozen.

Wij lezen...

dat de Regering het rapport van Mourik Broekman in zijn geheel zal overnemen.

dat een onderzoek gaande is naar de omstandigheden waarin allen, die thans bij de wederverkoop van Landsloterijloten zijn ingeschakeld en degenen die nog een verzoek om als wederverkoper te worden aangewezen hebben lopen, verkeren.

dat dit onderzoek gestadig vordert.

dat het ontwerp-landsverordening tot oprichting van een Bouw- en Credietbank in bewerking is.

dat aan de samenstelling van de door de Staten verzochte opgave van ambtenaren, aan wie toestemming is verleend tot het verrichten van werkzaamheden voor particulieren, thans gewerkt wordt.

CUROM

Zaterdag: 17.30 „Onder de flamboyan"; 17.50 Gramofoonplaten; 18.05 „Cumpleanos Feliz; 18.15 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Transmision na Papiamentó; 19.30 Wat de handel biedt; 20.30 Buitenlands weekoverzicht; 20.45 Curom Juke Box; 22.15 Dansmuziek; 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 Protestantse kerkdienstuitzending vanuit de Fortkerk 10.00 Zondagmorgenmelodie; 11.00 Gramofoonplaten; 11.30 Katholieke morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Los tres Diamantes; 13.00 Sluiting; 18.00 „Muziek voor U"; 18.30 Voor de Protestantse Jeugd; 18.50 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Juke Box; 19.45 Zondagavondmelodie; 20.15 Cumpleanos Feliz; 20.30 Caraibisch Overzicht; 20.45 „De stem van Amerika"; 21.45 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.10 „Muziek voor iedereen"; 19.30 Nederlandse Kroniek; 19.45 „Het is maar een weet"; 20.05 Voor de West met o.a. Causerie van Mr E. Elias; 20.20 „Bloemlezing"; 20.55 Avondgebed: Pater J. B. v. Croonenburg C.S.Sp.; 20.58 Sluiting.

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.12 Zondagavond-Serenade; 19.30 Openingsconcert van het Holland Festival 1953. Het Concertgebouw Orkest olv. Eduard van Beinum: Te Deum — A. Diepenbrock, 5e Symphonie — A. Bruckner; 19.20 Artistiek Dagboek; 20.35 Sport; 21.08 R.K. uitzending; 21.28 Sluiting.

A.V.R.O.S.

Zaterdag: 17.00 Maandag cent actie; 17.05 Indiaanse uitzending; 17.15 Voor de Jarigen op de Antillen; 17.30 Dansmuziek; 18.00 R.A.O.; 18.40 Nieuws; 19.00 Dansmuziek; 19.15 Trio Los Panchitos; 19.30 Dansmuziek; 21.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 17.00 The Lutheran Hour; 17.15 De Kinderbijbel; 17.30 Voor Jarigen op de Antillen; 17.50 Jesus Christus unser Heiland van Bach; 17.55 Lof; 19.00 Nieuws; 19.15 Sportjournaal; 19.30 Muzikale brievenbus; 20.00 Zoeklicht op Nederland; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

WEST-END: „Scandal Sheet" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Dona Perfecta" Zondag 10.30 uur; „Captain Video" Zondag 16.30 uur; „That Midnight Kiss" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Diplomatic Courier" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30 uur; „The Battle at Apache Pass" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „The Greatest Show on Earth" Zaterdag 18.30 en 21.30 uur, Zondag 10, 17 en 20.30 uur.

VOETBAL: Rss. A-klasse: Zaterdag 16 uur S.U.B.T. 2 — Jong Curaçao 2 (Vredenberg); Juniores: Zondag 10 uur Canisius Boys — Scherpenheuvel Jr. (Scherpenheuvel-terrein).

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag, 20 Juni 18 uur af tot Zondag, 21 Juni 20 uur waargenomen door de gouvernementsgeneeskundige T. A. J. Kroon, arts Mgr Kieckensweg 36, tel. 3941.

Tweede District: Van Zaterdag 18 uur tot en met Maandag 8 uur door de gouvernements-geneeskundige C. Deutekom, arts, Fransebloemweg 10, tel. 5929.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door: Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 2400 en Botica Americana, Breedestr. 159 (O.), tel. 3636.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst heer P. Hajenus, van 7 — 15 uur, tel. 1758.

WIT-GELE KRUIS: De Zondagsdienst en de nachtdienst der verpleegsters worden waargenomen door Zuster Veeris, tel. 5747.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Handelskade 6. werkdagen van 07.00 — 19.00 uur.
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 19.00.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw).

PISCADERABAAI CLUB

De leden worden er op gewezen dat de contributie voor het 2e halfjaar 1953 vóór 1 Juli dienen te worden voldaan.

Na ontvangst hiervan zullen de nieuwe toegangsbewijzen worden toegezonden.

HET BESTUUR VAN DE PISCADERABAAI CLUB

EILANDGEBIED CURACAO

OPENBARE INSCHRIJVING:

De sluitingsdatum van offertes voor de levering van straatnaamborden, huisnummerplaten en huisletterplaten is nader vastgesteld op 23 Juli 1953 te 11 uur v.m.

Het Hoofd van de Dienst van Openbare Werken,
H. DE KIEWIT.

Het besluit van de voorzitter van het Hoofdstembureau voor het eilandgebied Curaçao, waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door de ontslagname van de Heer Henriquez, Heraclio Marcos en het niet aannemen van zijn benoeming door de Heer da Costa Gomez, Moises Frumencio, de Heer Cohen Henriquez, Philip benoemd is tot lid van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten burele van het Bevolkingsregister.

Curaçao, 18 Juni 1953.

De Voorzitter
G. C. SPROCKEL

EILANDGEBIED CURACAO

WAARSCHUWING.

De Dienst Watervoorziening maakt er de aangeslotenen op attent dat, met ingang van 1 JULI 1953 tot afsluiting van percelen zal worden overgegaan waarvan de waterrekening over de maand APRIL 1953 niet is betaald.

Waterrekeningen over de maand APRIL 1953 die na 30 JUNI 1953 worden betaald, zullen met ƒ 1,— aanmaningskosten worden verhoogd.

Betalingen kunnen alsnog worden verricht iedere werkdag bij de Eilands-Ontvanger, Scharlooweg 35 en op Maandag en Dinsdag bij het loket v/h West End theater.

Hoofd Dienst Watervoorziening,
VAN STUIVENBERG.

Het besluit van de voorzitter van het Hoofdstembureau voor het eilandgebied Curaçao, waarbij ter vervulling van de vacature ontstaan door de ontslagname van de Heer Voges, Charles Ernest Wilfred en het niet aannemen van hun benoemingen door de Heren da Costa Gomez, Moises Frumencio, Debrot, Nicolaas en Tschumie, Romano Marcario, de Heer Sprockel, Gerald Cornelis benoemd is tot lid van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten burele van het Bevolkingsregister.

Curaçao, 18 Juni 1953.

De Voorzitter
G. C. SPROCKEL

DE VERWORPENE

EEN POOLSE ROMAN

door

Tadeusz Dolega Mostowicz

52)

Hij zei dat, alsof hij er aan toe wilde voegen:

„En er zal er ook geen komen."

In het diepst van zijn ziel was hij daar zeker van, zo zeker als Marysia het was van het tegenovergestelde.

De jongen heeft haar het hoofd op hol gebracht, dacht de kwakzalver; bijna had hij haar dood op zijn geweten, en nu zal hij in het buitenland wel een ander gevonden hebben. Hij schrijft haar zelfs geen woord.

Kosiba's voorspellingen leken uit te komen. Twee weken geleden al was het ongeluk gebeurd, maar er kwam geen brief, zelfs kwam er niemand van de familie Czynski naar het meisje informeren. Maar Marysia gaf de moed niet op. Elke keer als ze een kar de molen hoorde naderen, waarvan ze merkte dat het geen boerenkar was, begon haar hart sneller te kloppen.

„Misschien komt daar de brik van Ludwikowo aan."

Zo ging het ook vandaag. Maar het was niet de brik van Ludwikowo, maar een door de politie gehuurde wagen. En in de wagen zaten inspecteur Ziomek en nog een politieman met dr. Pawlicki.

De kwakzalver was juist bezig Marysia te helpen met het eten, toen de deur geopend werd.

„Goede morgen," zei de inspecteur op de drempel. „We komen voor u, meneer Kosiba. Hoe gaat het met u, juffrouw Marysia?"

„Dank u wel, inspecteur, ik ga goed vooruit," antwoordde het meisje vrolijk.

„Gelukkig maar."

„U staat mij toe, heren," begon de kwakzalver, „dat de patiënte haar maal beëindigt."

„Zeker. We kunnen wel wachten," stemde Ziomek toe en hij ging op de bank zitten.

Dr. Pawlicki trad nader en keek Marysia zwijgend aan.

„Geen koorts?" vroeg hij.

„Wel gehad, maar nu niet meer," antwoordde Kosiba.

„En kun je armen en benen bewegen?.... Is er geen verlamming ingetreden?"

„Maar, dokter riep Marysia uit, „ik ben volkomen gezond. Alleen een beetje zwak. Als dat beentje in mijn nek niet aan elkaar moest groeien, zou ik kunnen opstaan."

De dokter lachte schamper:

„Beentje? Mooi beentje. Daar begrijpt u niets van, juffrouw, het was een schedelbasisfractuur...."

De kwakzalver viel hem in de rede.

„Ik ben klaar. Wat wensen de heren?"

Hij schoof het bord opzij en ging zo staan, dat hij tussen de dokter en Marysia's bed kwam te staan.

„Meneer Kosiba," vroeg de inspecteur, „u heeft na het ongeluk de operatie verricht. Een schedeltrepanatie?"

De kwakzalver keek omlaag:

„En als dat zo was, wat dan nog?"

„U bent daartoe toch niet bevoegd. U weet dat de wet dat niet toelaat."

„Dat weet ik. Maar ik weet ook, dat de gediplomeerde arts, die volgens de wet de plicht had haar te redden, dit niet wilde."

„Dat is niet waar," ontkende dr. Pawlicki. „Ik heb de gewonde onderzocht. Ik heb gezien dat haar toestand hopeloos was, zij lag in doodstrijd."

De kwakzalver zag de opengesperde ogen van Marysia en haar bleekgeworden gezichtje.

„Helemaal niet," zei hij, „er was geen gevaar."

Van verontwaardiging steeg de arts het bloed naar het hoofd.

„Hoezo?! En wat heeft u toen zelf gezegd?"

„Niets heb ik gezegd."

„Dat is een infame leugen!"

De kwakzalver zweeg.

ONS FEUILLETON

„Het doet er niet toe," viel de inspecteur hem in de rede. „Hoe dan ook, meneer Kosiba, u heeft u daarvoor te verantwoorden, hoewel ik u moet zeggen, dat de verantwoording niet ernstig kan zijn, daar u niemand nadeel berokkend heeft. Niet alleen heeft er niemand van uw optreden nadeel gehad, integendeel, u heeft iemand het leven gered. Belangrijker is de tweede kwestie. Met behulp van welke instrumenten heeft u die operatie verricht?"

„Doet dat er iets toe?"

„Ja zeker doet dat er iets toe. Dokter Pawlicki hier beschuldigt u er van, dat u zich van zijn instrumenten hebt meester gemaakt."

„Niet van meester maken, maar van diefstal beschuldig ik u," legde de arts de nadruk.

„Van diefstal," herhaalde de inspecteur. „Bekent u dat, meneer Kosiba?"

De kwakzalver knikte toestemmend en zweeg.

„Inspecteur," riep de arts uit, „begint u de huiszoeking. De koffer is zeker hier of in een of andere schuur."

„Neemt u mij niet kwalijk, dokter," sprak de inspecteur koel, „maar wilt u mij niet voorschrijven wat mij te doen staat. Dat is mijn zaak."

Er was een ogenblik stilte, tot hij zich opnieuw tot de kwakzalver richtte.

„Bekent u?"

„Ja," knikte Kosiba, na een ogenblik geweifeld te hebben.

„Waarom heeft u dat gedaan?.... Was het uit winstbejag, of omdat u zonder deze instrumenten het slachtoffer van het ongeluk niet zou kunnen redden?"

„Dat is geen vragen," riep dr. Pawlicki uit, „dat is souffleren! Trouwens, als dat laatste zijn bedoeling geweest was, zou hij na afloop van de operatie de koffer wel teruggegeven hebben."

„Heeft u de koffer nog?" vroeg de inspecteur.

„Ja."

„Wilt u hem vrijwillig teruggeven?"

„Ja, dat zal ik doen."

„Waar is hij?"

„Ik zal hem direct halen."

Hij kwam langzaam naar hen toe en opende de deur. Door het raam zagen ze zijn hoge gebogen gestalte. Niemand sprak een woord. Na verloop van een paar minuten keerde Kosiba met de koffer terug.

„Is het deze?" vroeg de inspecteur de arts.

„Ja, dat is mijn koffer."

„Misschien wilt u even nazien of er wat ontbreekt."

Pawlicki opende het valies en keek oppervlakkig de inhoud na.

„Neen, ik geloof dat er niets ontbreekt."

„Aan „ik geloof" heb ik niets," sprak Ziomek stijfjes. „Constateert u alstublieft met volkomen zekerheid en geeft u mij de namen van de verdwenen voorwerpen op."

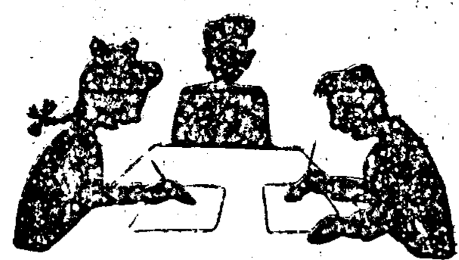
„Er ontbreekt niets," verzekerde de arts zichzelf.

„Dan zal ik proces-verbaal opmaken."

Ziomek nam papieren uit zijn aktentas en begon te schrijven. Allen zwegen.

Dr. Pawlicki was te gevoelig om niet de vijandigheid op te merken, waarmede allen hem beschouwden, de kleine politieambtenaar niet uitgezonderd. Onwil en beschuldiging las hij uit hun blikken. Hadden ze misschien gelijk? Hij hoefde zich toch niets te verwijten. Hij handelde naar zijn geweten, zoals zijn plichten als burger en als medicus hem dit voorschreven. Dat hij, zijn plichten vervullend, tegelijkertijd zijn concurrent schade berokkende, was volkomen in de haak. Strijden om het bestaan was geoorloofd en hij streed bovendien met eerlijke middelen. De wet en het recht waren aan zijn kant. Zelfs als hij geen arts was en als deze kwakzalver hem zijn patiënten niet kon afnemen, zou hij moeten proberen deze man onschadelijk te maken.

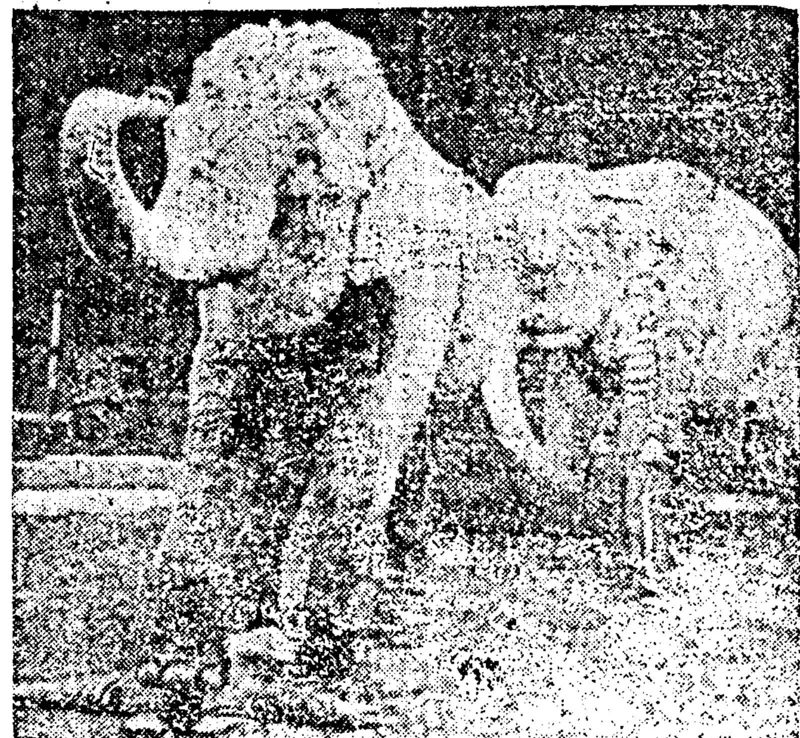
De staat beschermt het leven van zijn onderdanen met talloze wetten en verordeningen. Van de arts verlangt hij nu eenmaal vele jaren studie en veel practische kennis. Deze gewone, onbeschaafde boer had de wetten overtreden. Daarbij was het niet van belang, dat hem enige operaties gelukt waren. In duizenden andere gevallen kon hij dood en verderf om zich spreiden.

AMIGOE VAN DE JEUGD

CIRCUS BARNUM EN BAILEY
Grootste circus van de wereld

Er draait op het ogenblik in de bioscopen op ons eiland een film over het enorme Amerikaanse circus Barnum en Bailey. (Overigens geen film voor kinderen, hoor). Wij grijpen gaarne deze gelegenheid aan om iets over het grootste circus van de wereld te vertellen, want het bestaat nog steeds, al heet het thans „Ringling Brothers-Barnum and Bailey Circus".

In het jaar 1901 bezocht het Barnum en Bailey-circus Europa en ook ons land. Er waren echter maar weinig steden waar zulk een grote tent (met drie pistes of manèges) kon worden opgebouwd. Alles voltrok zich in een razend tempo: vroeg in de morgen kwamen de treinen met de circuswagens en dieren, en 's middags gaf men (in de minder grote steden) één voorstelling en 's avonds was men vertrokken!

Ziehier hoe de advertentie in 1901 in de kranten verscheen (in ouderwetse spelling):

Het Circus Barnum &Baily.

Grootste tentoonstelling der aarde.

De Grootsche internationale Uitspanningsplaats. In Amerika opgericht.

Thans maakt dit Reuzencircus over het vasteland van Europa een rondreis in 67 speciaal daartoe ingerichte, het gezelschap toebehorende, spoorwegwagons, die te zamen 4 treinen vormen. Het geheel wordt in 12 reusachtige tenten, waarvan de grootste gemakkelijk aan 12,000 personen zitplaatsen biedt, ten toon gesteld.

70 Paarden worden tegelijk een manège binnengeleid.

Dressuur van 3 kudden olifanten in 3 manèges.

75 Acrobaten werken op twee toonelen.

50 jockey's en kunstrijders.

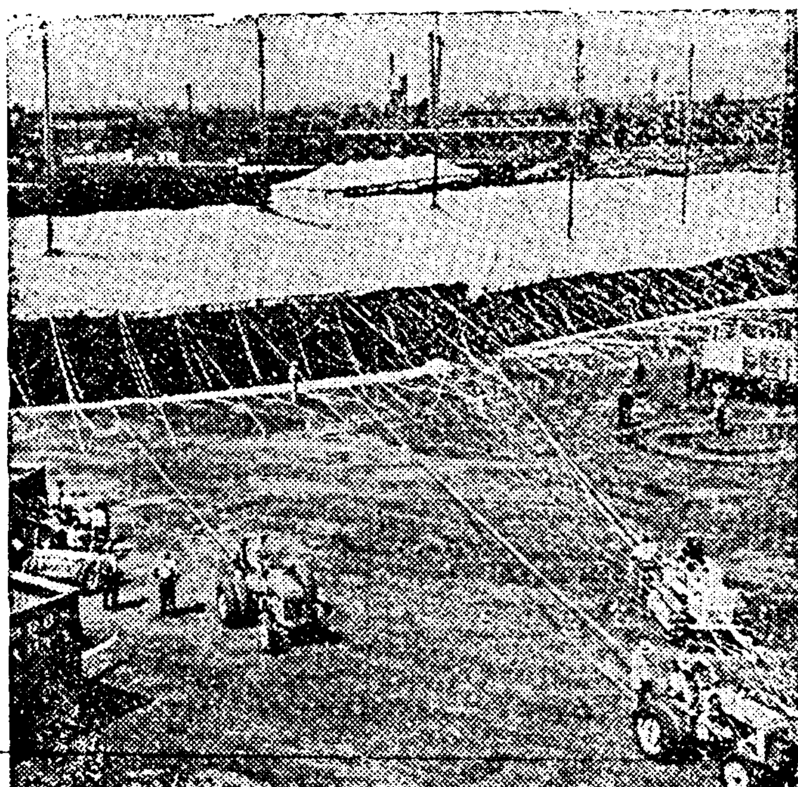
12 Hoogeschoolrijders.

20 Clowns als dieren.

20 der geestigse Clowns uit de geheele wereld.

Een uitvoerig programma, uit 100 nummers samengesteld, wordt afgespeeld in 3 manèges, op 2 toonelen en in 1 renbaan.

300 der meest beproefde kunstenaars.

Het optrekken van het zeil van het reuzen-circus „Ringling Brothers—Barnum en Bailey" geschiedt tegenwoordig met tractoren

Acrobatiek te paard

2 Manegerieën.

Een onafzienbare reeks nummers was er te zien. Olifanten, paardrijders en -rijdsters, acrobaten, enz. Alles wisselde gedurende de voorstelling zonder ophouden af. Het programma telde weliswaar twintig nummers, maar doordat meestal op vijf plaatsen tegelijk gewerkt werd, groeide dat aantal geleidelijk aan tot bij de honderd nummers.

Wanneer het grote aantal circusnummers op Amerikaans-vlugge manier was afgespeeld en opgevoerd, kon men voor dertig cent nog gaan kijken en gaan luisteren naar zangers en instrumentalisten. Zo hoorde men er een mannenkwartet, waarvan de klank ongemeen mooi was. Deze muziek werd door minder ernstige kunstuitingen afgewisseld, want in het programma waren ook komische en kijknummers verwerkt. Zo zong men er onder andere een dubbele klompendans en een „Tamboerijnenspel" en vooral niet te vergeten de oerkomische, gezongen kattenduet.

Vele extra-treinen brachten steeds stromen bezoekers naar het circus.

(Slot volgt)

kleine vraagal

Opa, gaat u met me spelen?
Opa, Paultje's schoen is los!
Opa, groeien alle druiven
Altijd aan één grote tros?

Opa, mag ik ook eens roken?
Opa, hebt u nog een pijp?
Opa, zijn die lekkere peren
Op het schaaltje nog niet rijp?

Opa, moest u ook naar school toe,
Toen u nog een jongen was?
Opa, vond u het ook zo enig
Om te dansen in een plas?

Opa, 'k heb een blok verloren
Uit mijn houten blokkendoos.
't Is mijn eigen schuld, zei mammie,
En toen keek ze heel erg boos.

Opa, 'k zag daarnet op zolder
Nog een dikke ouwe plank;
Wilt u daaruit blokjes zagen?
'k Geef tien kusjes u voor dank!

Opa! Opa! Nu niet slapen!
Waarom bent u toch zo moe?
Opa! Wil ik dan maar weggaan?
'k Ga dan maar naar mammie toe.

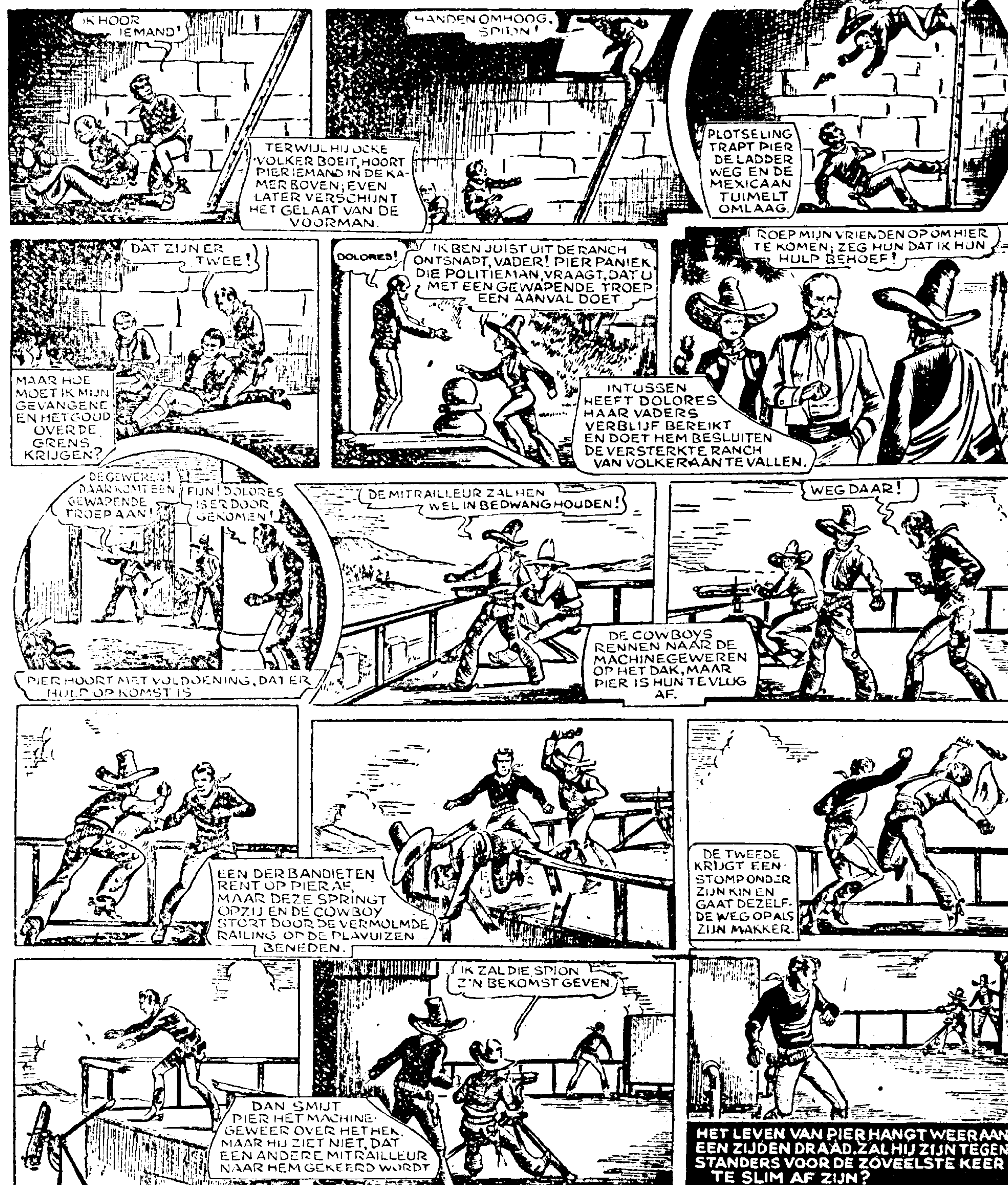
Opa glimlacht — ja, zo'n vraagal
Word je op de duur toch zat! —
„Blijf maar hier, bij opa, ventje!
Je bent opa's lieve schat!"

S.

©

Merle v. Eyma	1	BOEK
Joice Perry	85	punten
Marléne Bérénos	60	"
R. Lopez Penha	45	"
Oscar Day	30	"
Ineke van Opstal	75	"
Ingrid Pluym	95	"
Marlene Deira	70	"
Annie Leito	75	"
Gerlinda Grep	50	"
Aurelio Martis	75	"
Hubert Nijman	60	"
Anna Martina	90	"
Helen Kruythoff	45	"
R. de Windt	30	"
Hannibal Sprock	80	"
Elly Day	60	"
Marie L. Capriles	30	"
Hertha v. Sprang	60	"
Georgetina Pluim	30	"
Eric Dovale	30	"
Norman Ugueto	15	"
Paul Doest	45	"
Jan van Sprang	60	"
Waldemar v. Eyma	90	"
Raymond de Windt	15	"
Lilian Chocolaad	15	"
Gerrit Albertina	15	"
Rieke Moeniralam	60	"
Richard Doest	45	"
Robert Sanches	45	"
Ivy Dovale	30	"
Mildred King	45	"
Marlène Hubbard	30	"
Carla Floridas	30	"
Huub Moeniralam	30	"
Lilian Chocolaad	15	"
Joh. Doest	15	"
H. Rijzenburg	15	"
Enny Wever	30	"
Philomena Martina	30	"
Arlène Ugueto	15	"
Wilda Curiel	15	"
Rodion v. Eyma	45	"
Agrepina Maduro	15	"
Frans Algra	15	"
Lucia Vonsee	30	"
Isidra Borgschot	15	"
Rydy Vonsee	15	"
Rudi Vijzelman	15	"
Hans Gout	15	"
Edmund Perry	15	"
Bernard Davelaar	15	"
Theo Vonsee	15	"
Giesla Truideman	15	"
Joice Henriquez	15	"
Stanley Davelaar	15	"
Harold v. Eyma	15	"
Edeltrüd Juda	15	"

WIE WEET RAAD ?

En een andere vraag is: Wie weet op tijd raad? Wie weet raad, als het niet te laat is? Tante schrijft elke keer met dikke letters onder haar brief: **je oplossingen inzenden vóór Dinsdag,** weet je wel? De laatste keer waren er wel acht neefjes en nichtjes, die de dikke letters vergeten hadden en die na Dinsdag kwamen, toen de Meneer van de krant van geen antwoorden meer wilde horen.

Dus mijn lieve familie knoop het goed in je oren: **vóór Dinsdag!** dat is de leus.

En nu de rebus van de laatste keer: dat was een baas van een rebus, vreselijk moeilijk. Zo moeilijk, dat Tante nu heel wat neefjes en nichtjes met grijze haren heeft. Griezelig is dat, hé, als je in de vierde klas zit met grijze haren! Om grijze haren van te krijgen, alleen al van het idee.

Degenen die het goed hadden, schreven:

Goed ingespannene is half gereden.

Om duidelijk te maken, wat dat betekent, zouden we kunnen zeggen: een goed begin is het halve werk.

Spant men een paard goed in, dan is er geen gevaar, dat onderweg ongelukken gebeuren en men „van de wal in de sloot raakt". Begint men een werk goed, heeft men er van tevoren goed over na gedacht, dan loopt alles op wieletjes en gesmeerd en dan ben je zo klaar. Het halve werk is dan eigenlijk al gedaan.

Tante had maar 5 goede oplossingen om onder te loten en het boek werd gewonnen door ons neefje **Merle v. Eyma,** die het Redactiekantoor wel weet te vinden en waar een mooi boek voor hem wacht.

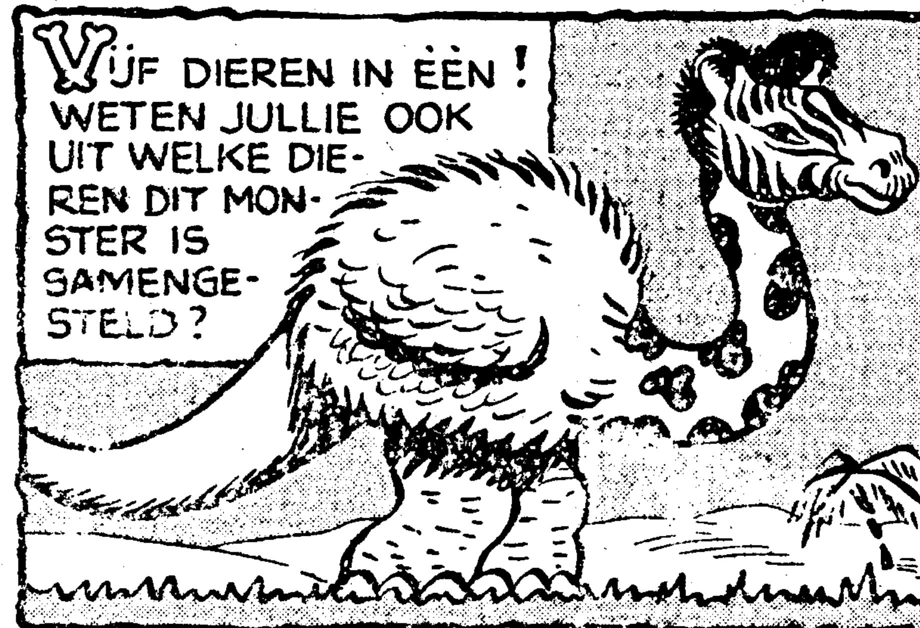
Ons nichtje Wilda Curiel vraagt **Tante,** welke de voorwaarden zijn, om nichtje te kunnen worden? Dat is natuurlijk een heel plechtige vraag, waarop Tante een heel plechtig antwoord zal geven.

Nichtje word je, als je een Tante krijgt.

Dus als Wilda bij deze Tante Corry plechtig tot haar Tante uitroept, dan is ze op datzelfde ogenblik Tante haar nichtje! Dus tot de volgende brief, Wilda.

En nu het raadsel voor de volgende keer. Kijk dat vreemde ding maar eens goed aan, en stuur het antwoord op vóór Dinsdag 30 Juni aan je liefhebbende

Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Curaçao N.A.

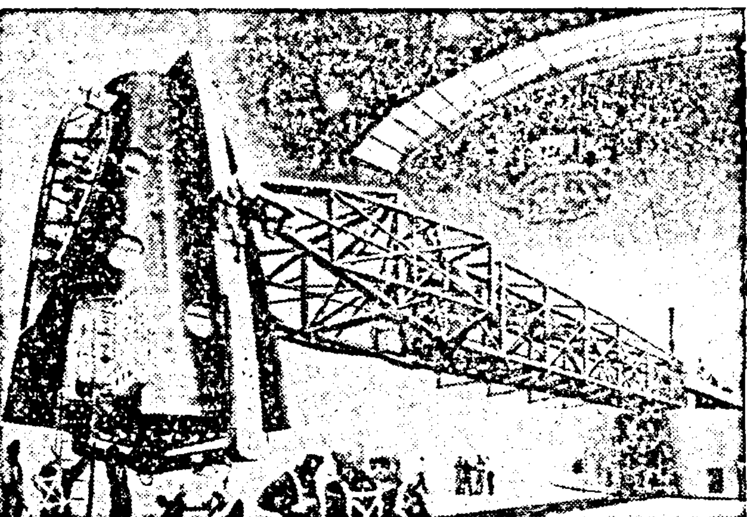
NU GEEN ROMMEL MAKEN! IK HEB PAS DE KAMER SCHOONGEMAAKT! GA MAAR IN DE TUIN SPELEN!

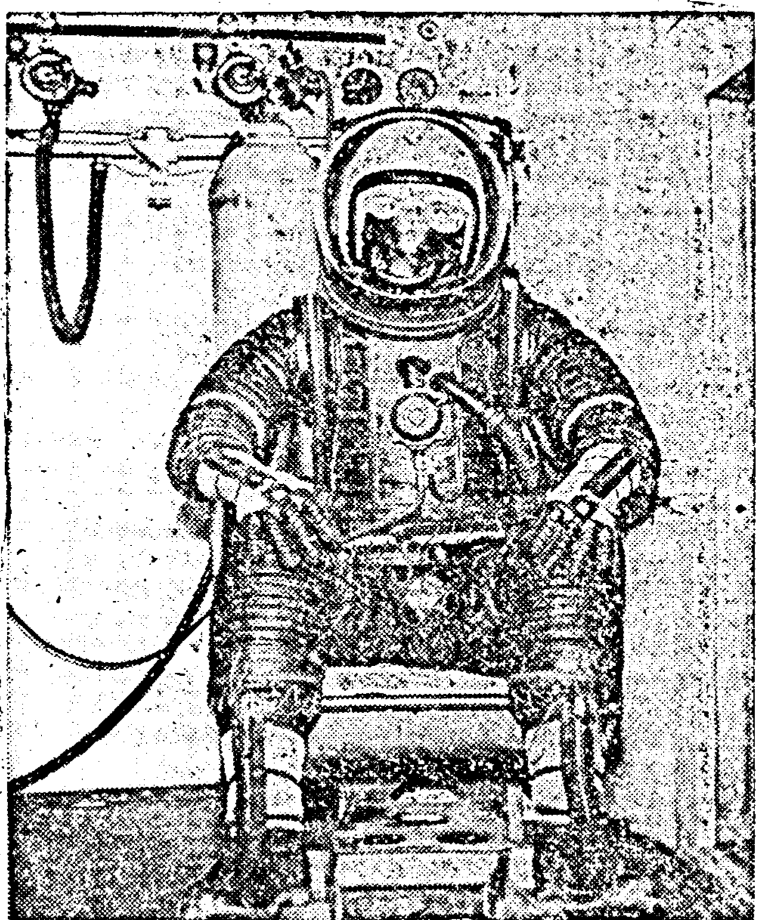
IKKE MAMA GA HELPEN! IK GA DE TUIN SCHOONMAKEN!

KIJK MAMA IK HEB DE TUIN OPGERUIMD!

Ruimtevaart is onderwerp van gedegen studie in Amerika

Toen onze voorouders de verhalen van de grootste fantast, die de wereld ooit gekend heeft, Jules Verne, lazen, hebben zij waarschijnlijk vaak met een ietwat medelijdend lachje de schouders opgehaald, terwijl zij verder alleen maar genoten van de meesterlijke verteltrant van deze schrijver. Later zou blijken, dat vele scheppingen van zijn fantasie werkelijkheid zouden worden. Zijn „Reis naar de maan" is momenteel een verhaal, dat zijn talloze varianten in vele moderne boeken en „strips" in allerlei vorm heeft gevonden. De moderne, kleine Amerikaanse jongetjes, die tien jaar geleden alleen maar een Indianen- of cowboy-pakje wilden hebben, lopen nu rond in fantastische „Stratosfeer"- of „Raketbestuurder"-costuums. Speelgoedwinkels verkopen „luchtruimpistolen", waarmede denkbeeldige veelarmige Marsmonsters onschadelijk moeten worden gemaakt.

In een speciaal ontworpen apparaat worden de leden van de bemanning van het toekomstige ruimteschip getest. Links de hermetisch afgesloten cabine, die verbonden is aan een enorme slinger. Deze slinger wordt met een dusdanige snelheid rondgedraaid, dat er krachten ontstaan, die ongeveer gelijk zijn als die van een opstijgende raket. Rechts: Zo ongeveer zullen de pakken van de eerste ruimtevaartreizigers er uit zien. Het pak is geheel van rubber, electrisch verwarmd, met een „ingebouwd" zuurstofapparaat. Rond het hoofd is luchtdicht afgesloten een glazen helm aangebracht. Binnen in het pak kan de luchtdruk tot een bepaalde hoogte worden opgevoerd om te voorkomen, dat het bloed zich zal verzamelen in bepaalde lichaamsdelen.

Straaljagers stijgen tot 30.000 meter hoogte, terwijl een onbemande raket onlangs 400 kilometer boven de aarde steeg. Men heeft zich langzamerhand vertrouwd gemaakt met het idee dat wij binnenkort ons weekend op een of andere planeet zullen gaan doorbrengen. Uit Amerika komt zelfs het nuchtere bericht dat er al een maatschappij is opgericht waar men bij intekening van een flinke hoeveelheid dollars verzekerd is van een plaatsje in de eerste raket naar de maan!

Momenteel is het echter reeds zover dat — natuurlijk ook in Amerika — het interplanetaire verkeer een onderwerp is geworden in de sfeer van practische wetenschap. Uit het feit dat de officiële Amerikaanse regeringsinstanties deze zaak in onderzoek hebben genomen blijkt wel dat het technisch mogelijk moet worden geacht raketten, zij het voorlopig nog onbemand, buiten de sfeer van de aarde te brengen, zodanig dat zij aan de aantrekkingskracht van de aarde kunnen ontsnappen. Mensen die het kunnen weten, beweren dat het alleen nog maar een kwestie van tijd en geld is, vooral geld!

Het Amerikaanse weekblad „Colliers" geeft in enige van zijn laatste afleveringen interessante bijzonderheden die, ofschoon men er nog niet aan ruimtevaart is toegekomen, toch een licht werpen op de intense studie die men reeds van dit onderwerp heeft gemaakt.

Tussenstation

De grootste moeilijkheid is zich te onttrekken aan de zwaartekracht van de aarde en dat is alleen mogelijk als men een raket kan fabriceren die een snelheid van ongeveer 40.000 kilometer per uur kan ontwikkelen. Tot nu toe ontbreken krachtige raketmotoren, die zulk een prestatie zouden kunnen volbrengen. Een andere mogelijkheid is het maken van een reis naar de maan met een „overstapje". Men zou een „ruimtevaartstation" moeten bouwen en dat buiten de aantrekkingskracht van de aarde zien te brengen. Vanuit dit „station" zouden andere, kleinere raketten naar de maan worden geschoten. Dit „station" zou in een cirkelvormige baan om de aarde geleid worden en men zou dan verder zonder er iets aan te doen een „satelliet" krijgen die met een snelheid van ongeveer 30.000 kilometer per uur „ten eeuwigen dage" om de aardbol zou blijven draaien. Op de hoogte waar het „station" zijn baan zou beschrijven bevinden zich namelijk geen luchtdeeltjes en er is dus ook geen weerstandskracht aanwezig om de snelheid te verminderen. Zolang nu de snelheid van het station blijft behouden, zolang zou ook de opgewekte centrifugaalkracht die het station van de aarde wil afslingeren net voldoende zijn om de zwaartekracht te neutraliseren. Met andere woorden: het lichaam is gewichtsloos geworden.

De raketten die van dit station zouden worden afgeschoten om het tweede gedeelte van de reis naar de maan te beginnen behoeven nu „slechts" een snelheid van 10.000 kilometer per uur te ontwikkelen om zich aan de aardse ban van de zwaartekracht te kunnen onttrekken.

Een tochtje door het heelal zal van de toekomstige reiziger enorm veel van zijn physieke conditie eisen. Volgens onderzoekingen, die naar aanleiding van dit vraagstuk zijn gedaan, blijkt het, dat van de duizend mannen, die geestelijk en lichamelijk in een prima conditie zijn, er uiteindelijk slechts 5 geschikt zullen zijn om een ruimtereis met goed gevolg te kunnen doorstaan. In de betrekkelijk korte tijd, waarin een ruimteschip zijn enorme snelheid zou krijgen, ontstaan er geweldige versnellingskrachten. Dit zijn dezelfde krachten, die de passagiers van een tram naar voren doet schieten als de bestuurder wat al te enthousiast op zijn remmen drukt.

Bij het afschieten van een raket zullen deze krachten de bemanning met een ontzagwekkende kracht in hun stoelen drukken. Vervolgens komt het moment waarbij een gebrek aan zuurstof optreedt, terwijl later de dampkring geheel zal worden verlaten, zodat er een volkomen luchtledig zal ontstaan.

Tenslotte zijn er dan nog de gevaren van cosmische en ultraviolette straling.

Om nu een toekomstige bemanning van een ruimteschip te testen heeft men in Amerika 'n grote installatie gebouwd waarbij alle voorwaarden worden gesimuleerd die buiten de dampkring van de aarde bestaan. Er is een cylindervormige kamer waarin de luchtdruk kan worden verminderd tot bijna een volledig vacuum en waar tegelijkertijd de temperatuur drastisch verlaagd kan worden. Aan de hand van verschillende meetinstrumenten kan men de meest uiteenlopende lichaamscondities van de aanstaande ruimtereizigers registreren.

Om de invloed van de versnellingskrachten op het menselijk lichaam na te gaan heeft men een groot slingermechanisme gebouwd waarin men de uitverkoren personen met een geweldige snelheid rondslingert. De krachten die hierbij verwekt kunnen worden, zijn dezelfde als die van een raket bij het opstijgen. Het is gebleken dat men het beste de versnellingskrachten kan doorstaan achteroverliggend op een bank, zodat het bloed geen gelegenheid kan krijgen naar het hoofd of de benen te stromen. In de toekomstige ruimteschepen zullen dan ook dergelijke zitligplaatsen aangebracht worden.

De tormenties die de aanstaande ruimtereiziger door zal staan zijn vele. Na eerst met een verschrikkelijke kracht in de zitting van zijn stoel te worden geduwd, zodat zijn vlees bijkans uit elkaar wordt gescheurd en zijn gezicht geheel vervormd door de kracht waarmee het vlees van hals en kaken naar achteren wordt getrokken, komt hij bij wijze van compensatie in het gewichtsloze terecht. Dat is het geval als de vuurstralen van de raket uitdoven en het ruimteschip door de opgezamelde bewegingsenergie zijn weg blijft vervolgen, zonder dat een enkele kracht het een strobreed in de weg legt. Nu is er ook geen enkele kracht meer die de mondhoeken van de ruimtereiziger vertrekt, zijn pezen doet uitpuilen en zijn bloed in zijn bewegingen belemmert.

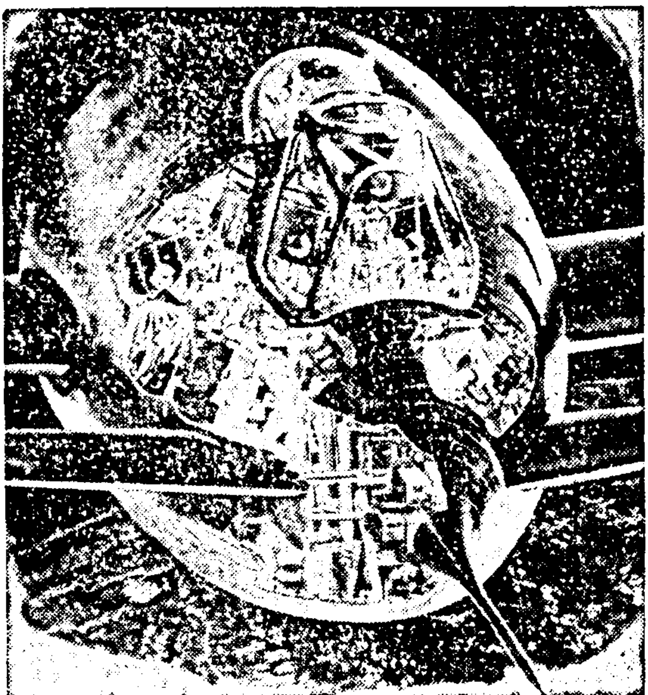
Hij zweeft in de ruimte van de drukcabine. Hij tilt met gemak de zwaarste gewichten op, maar hij kan zich alleen maar bewegen als hij zich afzet.

Ook deze toestand brengt zijn eigenaardige moeilijkheden mee. De ruimtereiziger kan moeilijk slikken, hij verliest zijn evenwicht en komt op de duur geheel met zichzelf in de knoop. Maar ook hier is een mouw aan te passen. Men kan het ruimteschip laten rollen en door de dan optredende middelpuntvliedende kracht een kunstmatige zwaartekracht scheppen. Maar het is allemaal kunstmatig; een kunstmatige atmosfeer en een kunstmatige zwaartekracht. Vele mannen — zo bewezen de onderzoekingen — kunnen hier niet tegen. Het zijn niet de lichamelijke maar de psychische bezwaren die zich nu laten gelden. De angst voor het onbekende, het vreemde van de omstandigheden. Maar er zijn er ook die er niet om geven. Dat zijn de mannen die uiteindelijk uitgekozen worden om het grote experiment te volbrengen.

Mensen van staal

Aan welke voorwaarden moet een aanstaande ruimtereiziger voldoen?

De aanstaande luchtreiziger moet een man zijn die niet te oud is en niet te jong. De leeftijd van acht en twintig tot vijf en dertig jaar zal de beste kansen bieden. Jongere mensen beschikken niet over voldoende ervaring, de oudere zijn lichamelijk niet meer in topconditie. De ruimtereiziger — we spreken hier over de mensen die de eerste experimentele reizen zullen maken — moet intelligent zijn en zeker een middelbare schoolopleiding hebben om de problemen waar hij tegenover wordt geplaatst te kunnen onderkennen en snel te boven te kunnen komen. Hij moet bovendien nog goed geschoold zijn in werktuigkunde, astronomie en navigatie. Een kleine navigatiefout of een te trage reactie zou het voortijlende ruimteschip duizenden kilometers uit zijn koers brengen!

Zo ziet een Amerikaans tekenaar-constructeur het toekomstige ruimteschip. De buitenkant zal bekleed worden met een metaal van een bepaalde legering, dat de enorme hitte zal kunnen weerstaan, die door de enorme snelheid van de raket ontstaat. Elk lid van de bemanning neemt plaats in een soort metalen koker, waarin een juist geregelde luchtdruk heerst. Tevens dienen deze kokers als bescherming tegen het gevaar van een luchtledig, dat zou kunnen ontstaan na een ongeluk.

De weg vragen

(van onze correspondent)

Laatst wandelde ik in een vreemde stad en omdat ik het spoor bijster was geraakt vroeg ik aan een tegenliggende heer de weg. De man brak aanstonds los in een uitvoerige gebarentaal en zette een bijzonder langgerekt betoog op, waarin uitdrukkingen als „links afslaan en rechts inslaan en steeds maar doorlopen" aan de orde van de dag waren. Toen hij uitgesproken was zei ik volkomen tegen mijn overtuiging in „Juist, dan vind ik het wel; dank u zeer". En aangezien ik van zijn uiteenzetting geen letter had kunnen vasthouden begon ik met hernieuwde ijver, maar nog steeds stuurloos door de stad te dwalen. Tenslotte raakte ik in allerei sloppen en stegen verward, want ik heb een zeer gering oriëntatie-vermogen. Op een gegeven moment tikte iemand mij op de schouder en vroeg: „Kunt u mij ook zeggen waar de Rubensstraat is ?" Toen ik omkeek zag ik dat het de vent was, die mij daarnet de woestijn had ingejaagd.

„Wel voor d'n drommel, hoe kunt u ......", zei ik.

„Ach, neemt u mij niet kwalijk", antwoordde de man droevig „Ik durf nooit goed „nee" te zeggen als iemand mij wat vraag".

WAT MAAKTE U ERVAN DE VORIGE WEEK?

M A N I E R   G A A R
A R E N D   S A S   O
S T E K E L I G   E N
S I   T   A   E E N D
A S E   A A K   E T S
T O E S T A N D   E
R E   I T   R E   E L
IJ   O K E R N O O T
K A P   R A T   S A P
E L A N   N   S   G A
L K   O N G E M E E N
IJ   B E U   D E E R N
K R A N K E   T R E E

Ons Kruiswoordenraadsel

HORIZONTAAL:
1. Ontsluiten
6. Israëlietisch profeet en rechter (afk.)
9. IJzerhoudende aardsoort
10. Voorwerp om de maat te nemen.
12. Ransel
14. Tijdrekening
15. Dun
16. Voedsel
17. Lengtemaat
18. Ter plaatse (afk.)
19. Bron
20. Schittering
21. Achting
23. Bergplaats
25. Voor de vuist (afk.)
26. Voorschrift
28. Gewicht (afk.)
29. Eerwaarde vader (afk.)
30. Ruiker
32. Rivier in Nederland
34. Brandkasten
35. Spil
36. Wijnmaat
38. Bijvoorbeeld (afk.)
39. Liedje
41. Plaats in Rusland
43. Drieregelige Italiaanse volksliedjes
45. Oningewijde
46. Muzieknoot
47. Stoomschip (afk.)

VERTICAAL:
1. Hoofdsieraad
2. Vrucht
3. Slecht
4. Overdekken met brandverf
5. Lichaamsdeel
6. Toestel tot verlichting
7. Engels bier
8. Zeemacht
11. Rekenkundige termen
13. Oceaan
17. Landwerktuig
19. Wigvormig broodje
22. Koetshuis
24. Maateenheid der sterkte van een electrische stroom (afk.)
27. Vulkanisch gesteente
31. Boom
32. Vrucht
33. Zeur
34. Glazen veranda
37. Re!
40. Tijdmaat
42. Onderricht
44. De lezer heil (afk.).

Misdaad in de Theems

Het lijk van de achttienjarige Christine Reed uit Hampton Hill, die vermist werd, is bij Richmond uit de Theems opgehaald. Ruim een week geleden had men in deze buurt het lijk van de zestienjarige Barbara Songhurst uit Teddington, een vriendin van Christine, in de rivier gevonden. Beide lijken vertoonden steekwonden. Christine schijnt ook vijf slagen op het hoofd te hebben gehad. Zondag een week geleden, heeft men de meisjes voor het laatst gezien, fietsend langs de rivier bij Richmond. Christine's fiets had men ook reeds uit het water gehaald. Naar die van Barbara wordt nog gezocht. Mogelijk zal de politie alsnog een gedeelte van de Theems droog laten lopen — een op deze plek niet moeilijk uit te voeren operatie — om te trachten de vermiste fiets en het gebruikte moordtuig te vinden, aldus meldt de 'Times'.

— Uit recente onderzoekingen zou gebleken zijn, dat Brazilie enkele van de rijkste uranium- en thoriumlagen in de wereld bezit.

Herder in marine-uniform

Sportieve vlootaalmoezenier bleek crack in tabletennis

Thuis bij de mensen van Parera en Suffisant

(van onze verslaggever)

Wij hadden er al lang eens over willen schrijven. Eigenlijk al twee maanden geleden, toen wij een voorspoedige reis met de „Oranjestad" op een gloeiend hete K.N.S.M.-kade beeindigden en onze eerste schreden naar het Zeemanshuis richtten, dit vriendelijk dorado voor koksmaat en gezagvoeder, waar pater van der Meer altijd met open armen staat en de long drinks van Lex zo grif hun weg door de dorstige kelen vinden. Maar wij dachten, wat in het vat zit, verzuurt niet. En zie hier nu ons verhaal.

Het begon enkele dagen nadat de „Oranjestad" de papdikke mist in Noordzee en Kanaal achter zich gelaten had, en kapitein Hazelhoff, bijgekomen van de vermoeienissen op brug en in kaartenkamer, zich weer guitig lachend onder de passagiers vertoonde. De mensen aan boord hadden gelegenheid te over gehad elkander te leren kennen.

En toen Madeira (mèt bloementuinen en ossensleetjes) achter de rug was, en de dekspelen een aanvang namen, was het ijs weldra gebroken en werden wij één grote familie. Tot die familie behoorde ook vlootaalmoezenier Wilmink, die op weg was naar Curaçao om er de (geestelijke) wacht te gaan aflossen. De eerste kennismaking was wat vluchtig geweest, zoals dat meestal gaat. Men wisselt wat woorden meer uit beleefdheid dan uit een innerlijke behoefte.

„Die pater toch!"

Maar toen wij hem die eerste morgen van de spelen aan de tabletennistafel bezig zagen, wisten wij meteen, dat wij aan een nadere kennismaking met deze sportieve „pater" niet konden ontkomen. En als wij het ook al zouden geprobeerd hebben: hij dwong ons er toe. Hij vermorzelde zijn tegenspelers keer op keer met zoveel charme en vriendelijkheid, dat het een eer werd tegen hem te verliezen. Uiteraard met zo goed mogelijke cijfers! Hij hield ons allemaal beminnelijk, doch nadrukkelijk op een afstand en ging, alsof dit iets vanzelfsprekends is voor een aalmoezenier, met de eerste prijs strijken.

„Die „pater" toch", zeiden er enkelen, wanneer hij niet in de buurt was. „Die pater toch", zou twee dagen later het hele gezelschap zeggen, toen hij zich ook een meester in canasta en bridge toonde, en aan het tafelvoetbalspel zoveel superieure klasse ten toon spreidde, dat er zelfs in de finale dubbele cijfers gemaakt werden. Toen dit allemaal gebeurd was, kwam Goede Vrijdag en kondigde het aanplakbord een Herdenking voor alle passagiers aan.

Wel, u zult het begrijpen, de 1e klasse rooksalon was veel te klein om alle schepelingen te bevatten, die hem wilden horen.

Het werd een Goede Vrijdagviering, zoals wij er nimmer een hadden meegemaakt.

Hoofdofficier aan boord!

„We zien elkaar nog wel eens," zeiden we, toen we uiteen gingen, hij naar Parera en wij naar onze krant. En dat gebeurde ook, op een Zondagmorgen toen hij ons kwam afhalen om ons Parera en Suffisant te laten zien. „Hoofdofficier aan boord!" waarschuwde de wacht, toen wij de basis binnenreden, en hij maakte front naar de valreep. Wij gingen de miskoffer ophalen en in een vaartje naar het leslokaal, dat tot kapel was ingericht en waar het Hoofd Machinekamer van Hr. Ms. „Willem van der Zaan" al stond te wachten om als koster en misdienaar de helpende hand te bieden.

Druppelsgewijs kwamen de kerkgangers binnen. Een groepje van 25 man, allemaal mensen, die wachtdienst hadden en dus die Zondag het kamp niet uit konden. Toen begon het heilig misoffer. De wind speelde met de altaardwaal en blies de kaassen uit. Wij zongen het „Weesgegroet o Sterre" ter ere van de Mei-koningin. De aalmoezenier intoneerde zelf en hield het wat nonchalante koor in het muzikale gareel. Men kan het sentimenteel van ons vinden, maar dit eenvoudige Maria-lied heeft op ons zelfs in Lourdes niet zoveel indruk gemaakt als hier onder dit nederig dak midden in het marinekamp.

En dan was er ook weer de preek, het eenvoudige en onopgesmukte woord tot de jongens, die ver van huis het vaderland dienen. Wij dachten aan die Goede Vrijdag op de boot en al die luisterende mensen, die toen aan zijn lippen hingen. En wij zagen hier weer het zelfde. Eenvoudige woorden spreken meer tot het hart dan opgesmukte taal en drukke gebaren.

Orde en netheid

In de longroom der officieren aten wij nadien krentenbrood aan een rond tafeltje. Bij de bar stond een officier-vlieger, die juist van Hato was teruggekeerd. Aan de overkant glinsterde de ochtendzon op het verblijf der onderofficieren, de „Gouden Bal" zoals het in marine-taal heet. De hofmeester bracht geurige koffie en een long drink om de komende vermoeienissen van een tocht door het kamp en een bezoek aan Hr. Ms. „Willem van der Zaan" beter te kunnen doorstaan. Maar deze rondgang door het kamp had niets vermoeiends, omdat de netheid en properheid je van alle kanten tegenstraalde.

Geus op de boeg

De „Willem van der Zaan" begroette ons met de geus op de boeg. Een heel gedegen schip toch nog, ondanks de meesmuilende critiek van hen, die graag willen laten merken, dat zij het beter weten.

Aan boord leidde het hoofd machinekamer ons rond. En dat was nog een hele wandeling. Wanneer je aan stuurboordzijde naar de veel kleinere „Ceram" keek, kreeg je respect voor de „Van der Zaan" en wist je, dat in de wereld dér marine-vaartuigen alles betrekkelijk is. Natuurlijk kon ook de scheepsarts niet nalaten even uit zijn luie stoel op te staan om ons de ziekenboeg te laten zien. Laat ons eerlijk zijn: zijn varend ziekenhuis mocht er zijn!

De vechtjassen

En dan naar Suffisant, het home van de vechtjassen. Een prachtig kamp, dat Parera naar de ogen steekt. Men zegt wel eens, dat er rivaliteit is tussen de mariniers en de vloot-mensen. Heel begrijpelijk, vinden wij, en heel goed. Wij vergelijken dat met de strubbelingen, die er in ons vak bestaan tussen de redactie en de zetterij. De zetters vinden ons journalisten grote braniemakers, die hen met het werk opschepen en er de schuld van zijn, dat de krant te laat verschijnt. De journalisten zeggen, dat de lui van de zetterij geen feeling voor het nieuws hebben en er mee om gaan of het conserven zijn, die je rustig een paar jaar kunt opbergen alvorens ze aan de man te brengen. Maar inmiddels komt er toch iedere dag een krant uit. Zo zal het in het bedrijf Parera-Suffisant ook wel zijn.

Dat alles liet aalmoezenier Wilmink ons zien die Zondag. Hij keek een beetje trots, toen wij zeiden, dat wij onder de indruk waren.

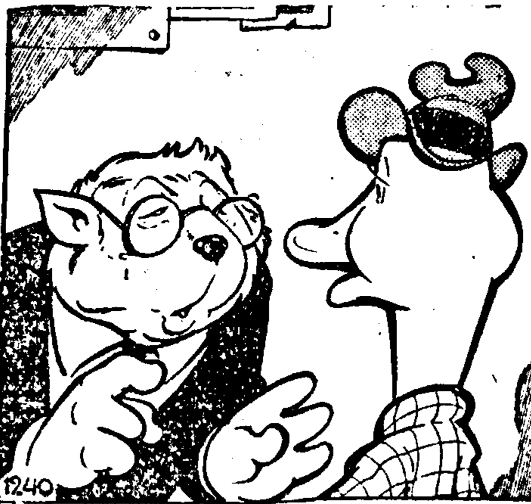
En geen wonder, want hij is met lijf en leden verknocht aan de grote Parera- en Suffisant-gemeenschap en hij komt er voor op zoals een pastoor voor zijn parochie. Wij broeien er op nog eens een potje tabletennis met hem te spelen. In de hoop.... hem te verslaan. Of het zal lukken, is een tweede.

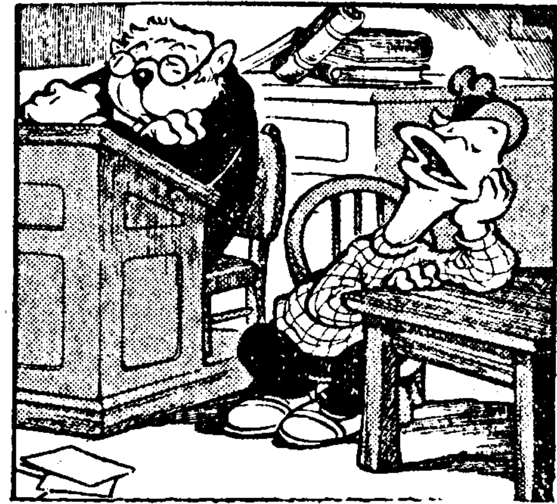
BRAAF KNAAPJE

„Omdat ik van een meisje hield en daarvoor geld nodig had, heb ik dit alles gedaan", zei de knaap heel rustig. Dat was, toen de politie de 18-jarige Fred McManus had gegrepen. Het werd toen tijd ook, want deze jonge schavuit had in vier dagen tijd vijf mensen koelbloedig vermoord. Allemaal automobilisten, die hij liet stoppen met de vraag om een lift. Daarna haalde hij een revolver te voorschijn en eiste geld; gaf men het niet vlug genoeg, dan schoot hij meteen goed raak. Enkele malen knalde hij zijn slachtoffer neer, omdat hij meende, dat men hem later zou herkennen. De buit na vijf moorden was 57 dollar. De 16-jarige Diane Weggeland, voor wie hij zijn misdaden bedreef, wachtte in de auto (gestolen door haar vriend) rustig af hoe hij zijn „daggeld" verdiende. En de hele buurt in Valley Stream, een New Yorkse voorstad, is stomverbaasd, want „Fred was toch altijd zo'n lieve jongen".

1487

Heer Bommel en de partij van de blijheid.

1240. De oude klerk eerste klasse Dorknoper staarde enige tijd versuft naar de papiermassa's op de grond en naar de lege rekken. Daarna richtte hij de blik op de hulpklerk Wammes Waggel en schraapte zich de keel.

„Uche, uche!" sprak hij aarzelend. „Ik zie, dat U heel wat werk verzet hebt, heer Waggel! Maar.. ..eh.... uche.... hoe denkt U nu voort te gaan?"

„Oh, heel gewoon!" zei Wammes. „Ik ga nu al die stapels weer in de kast leggen! Keurig netjes, hoor!"

„Ja, ja, daar twijfel ik niet aan!" hernam de heer Dorknoper. „Maar.... eh.... weet U nu nog wel, welke stapel uit rek A komt? En welke uit rek B. En welke uit rek C?"

„Oh!" riep Wammes. „Dat geeft niet, hoor! Al die papieren zijn gelijk en ze moeten toch van plaats veranderen! Als ze maar weer een plaats krijgen, dat is bij stuivertje wisselen ook zo! Ik weet het zeker!"

„Hm! Ja, ja!" zei de heer Dorknoper, die daar niets tegen in wist te brengen. „Hm, ja! Maar U moet niet te voortvarend zijn, meneer Waggel! Waar zouden we heen moeten, wanneer de overheid zo aan het werk ging, als U doet? Ik stel voor, dat U nu eens even rust neemt om Uw gedachten te ordenen!"

En hij zette zich weer gemakkelijk en sloot de ogen. Wammes volgde zijn voorbeeld en probeerde zijn gedachten te ordenen. Maar omdat er niets te ordenen was, viel hij al gauw in slaap. Zo vond de burgemeester hen, toen het middag was geworden.

„Wat betekent dit?" riep die, starend naar de papieren die de vloer bedekten. „Ordenen, burgemeester!" zei Wammes, die wakker schrok en aan zijn hoed tikte. „Ik ben aan het ordenen! Gedachten en zo! Wát leuk!"